

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

10.3 ΠΑΝΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 12:00 ΚΑΜΑΡΑ / ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 11:00 ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΛΙΒΕΡΤΑΤΙΑ

**ΚΑΜΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ**

Η ΛΙΒΕΡΤΑΤΙΑ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

«Σίτη του όποιου μένει, όταν αρχίζει ο αγώνας
κι αφήνει άλλους για την υπόθεσή του να παλέψουν,
πρέπει να ξέρει (για να 'ναι προσημασμένος) ότι
όποιος δεν επήρε μέρος στον αγώνα
την ήττα αναγκαστικά θα μοιραστεί στο τέλος.
Και κάτι άλλο: οφείπουμε εν τέλει
αποφύγει τον αγώνα
όποιος θέλει τον αγώνα ν' αποφύγει -
καθώς
για του εχθρού που την υπόθεσή θα 'χει παλέψει
όποιος για τη δική του δεν επέλεξε υπόθεση»

Μπίρτλεϊ Μαρκε

αλληλεγγύη για τον ελεύθερο κόσμο

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ

αντιφασιστική περιφρούρηση στα Προπύλαια στις 4/2

σελ. 15

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ΑΡΑΞΟ ΜΕ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ - σελ.22

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Ανακοίνωση της κατάληψης Libertatia σχετικά με τον
εμπρησμό της - σελ. 9

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO - σελ. 8

Για το «ξαφνικό» ενδιαφέρον προς την κατάληψη
Allerta - σελ. 8

Για το «Μακεδονικό ζήτημα»

Οι φασίστες παντού στον κόσμο μιλούν την ίδια γλώσσα

Πέρα από ότι μπορεί να πιστεύεται γενικώς στην πραγματικότητα οι φασίστες παντού στον κόσμο μιλούν την ίδια γλώσσα. Συνεννοούνται υπέροχα. Οι νεοναζί Χρυσαιγίτες στην Αθήνα, οι Γκρίζοι Λύκοι στην Άγκυρα, οι εθνικιστές στα Σκόπια, το ISIS στη Συρία, οι φασίστες του Σάρλοτσαϊλ, οι ακροδεξιοί της Κεντρικής Ευρώπης αποτελούν τα κομμάτια μιας Ένωσης που αν τα σύμβολά της αλλάζουν χρώμα με βάση τη χώρα, η ουσία παραμένει η ίδια. Η γλώσσα τους μιλάει στο όνομα του μίσους, του πολέμου, της καταπίεσης και του θανάτου. Σε όλες τις χώρες, σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης παντού και πάντα είναι τα καλύτερα παιδιά των κυβερνήσεων, το παρακρατικό μακρύ χέρι.

Στη Συρία το ISIS με την εγκληματική του δράση αποτελεί μαριονέτα των διεθνών συμφερόντων στην περιοχή ως ορδή αναταραχών και αποσταθεροποιήσεων, στην Τουρκία της κατάστασης Εκτάκτου Ανάγκης ο φασισμός του Ερντογάν ελέγχει ολόκληρο τον κρατικό μηχανισμό, ενώ στην Ελλάδα οι φασίστες αποτελούν πάντα το μισθοφορικό σώμα όλων των κυβερνήσεων όταν θέλουν να αποπροσανατολίσουν μιλώντας για «εθνικά ζητήματα» ή όταν θέλουν να βρουν καλοθελητές που θα κάνουν τη βρώμικη δουλειά, μπράβους του συστήματος και των αφεντικών που θα χτυπήσουν εργάτες, αντιφασίστες, αγωνιστές.

Συνέχεια στη σελίδα 12

ΔΙΕΘΝΗ

Η διεθνιστική αλληλεγγύη να
σαρώσει τη φασιστική απειλή στα Βαλκάνια
Κάλεσμα στη διαδήλωση ενάντια στη Lukonmarch
17 Φλεβάρη 2018 | Σόφια - Βουλγαρία
-σελ.21

Εκδηλώσεις με τη συμμετοχή της ΑΠΟ στην
Κωνσταντινούπολη -σελ. 24

Κοινή ανακοίνωση της Διεθνούς Αναρχικών Ομο-
σπονδιών (I.F.A) & παρεμβάσεις αλληλεγγύης στους
Ινδιάνους Μαπούτσες - σελ.20

Αλληλεγγύη στη μαχόμενη Παλαιστίνη -σελ. 19

**Κάλεσμα στην πρώτη διεθνή πολιτική,
καλλιτεχνική, αθλητική, πολιτιστική
συνάντηση γυναικών που αγωνίζονται
(8-10 Μάρτη, Μεξικό) -σελ. 17**

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Εδώ και 8 χρόνια διεξάγεται μια άνευ προηγουμένου επίθεση σε βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας με βασικά επίδικα την αφαίμαξη και τη λεηλασία του κοινωνικού πλούτου προς όφελος μια μικρής κάστας εξουσιαστών και αφεντικών, καθώς και την καθυστάση της κοινωνίας μέσα από το χτύπημα στις αντιστάσεις της, τη διάλυση των συλλογικών της αγώνων την επιβολή συνθηκών σκλαβιάς, ανέχειας, εξατομίκευσης και κανιβαλισμού στο κοινωνικό πεδίο.

Σήμερα, η πολιτική διαχείριση Σύριζα-Ανέλ συνεχίζει να βαθιάνει τους όρους εκμετάλλευσης σε ακόμα πιο διευρυμένα τμήματα του πληθυσμού, όντας πλήρως εναρμονισμένη με τις υποδείξεις της αστικής τάξης, των ντόπιων και διεθνών ελίτ και των υπερεθνικών μηχανισμών (ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ). Αφού πρώτα καλλιέργησε ψεύτικες ελπίδες περί εξωραϊσμού του συστήματος μέσω της ανάληψης κυβερνητικού ρόλου και συνέβαλε καθοριστικά στην αποδυνάμωση των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων που είχαν αναπτυχθεί όλο το προηγούμενο διάστημα, υιοθέτησε στη συνέχεια την πάγια κρατική ατζέντα, επιβάλλοντας τον κρατικό-καπιταλιστικό μονόδρομο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης και επιχειρώντας παράλληλα να δώσει παράταση ζωής στο ήδη χρεοκοπημένο πολιτικό και οικονομικό σύστημα μέσω της διαμόρφωσης συνθηκών κοινωνικής ειρήνης, άμβλυνσης των αντιστάσεων και διαταξικής συνεργασίας.

Για το επόμενο διάστημα μάλιστα, θέτει σε εφαρμογή διαρκώς νέους γύρους λεηλασίας απέναντι στην κοινωνία με όρους ακόμα πιο επαχθείς και σκληρότερους από το παρελθόν. Μετά από την ψήφιση των δύο μνημονίων και άλλων αντικοινωνικών μέτρων, επιτίθεται σήμερα σε κάθε κοινωνικό και εργατικό κεκτημένο, επιχειρώντας να καταργήσει το βασικότερο όπλο στη φαρέτρα των εργαζομένων για να αντιμετωπίσουν την ερ-

γοδοτική τρομοκρατία, την απεργία.

Πιο συγκεκριμένα, στο πολυνομοσχέδιο που ψηφίζεται στη βουλή στις 15 Γενάρη εξαπολύεται -μεταξύ άλλων- νέα επίθεση στο δικαίωμα στην απεργία αφού τίθενται αυστηροί περιορισμοί για την κήρυξή της. Ενώ μέχρι τώρα προκειμένου ένα πρωτοβάθμιο σωματείο να κηρύξει απεργία, απαιτούνταν η πλειοψηφία από το 1/3 (στην πρώτη Γενική Συνέλευση) μέχρι το 1/5 (στην τρίτη Γενική Συνέλευση) των τακτοποιημένων οικονομικά μελών, τώρα θα απαιτείται η πλειοψηφία από το 50%, καταργώντας στην ουσία έτσι το δικαίωμα κήρυξης απεργίας. Ακόμη, τροποποιούνται οι διατάξεις σχετικά με τα “εργατικά ατυχήματα” την στιγμή που οι δολοφονίες και το τσάκισμα εργατών/τριών αυξάνονται στο βωμό της καπιταλιστικής και κρατικής κερδοφορίας και ανάπτυξης, ώστε να μην καταλογίζεται πλέον στον εργοδότη η ευθύνη αυτών, καταργώντας στην πραγματικότητα οποιαδήποτε νομική κάλυψη των “εργατικών ατυχημάτων”.

Παράλληλα, διευρύνει το οπλοστάσιο των αφεντικών, ενισχύοντας το σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα που έχει εγκαθιδρυθεί τα τελευταία χρόνια, ο οποίος βαπτίζεται για άλλη μια φορά «ανάπτυξη» και «εκσυγχρονισμός». Χαρακτηριστικά αναφέρουμε την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας (52 Κυριακές το χρόνο δουλειά), τα απελευθερωμένα ωράρια, τις νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, τις απολύσεις στο δημόσιο τομέα, τη μείωση ή την κατάργηση διαφόρων επιδομάτων, τη διατήρηση της δυνατότητας ομαδικών απολύσεων και της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων καθώς και διάφορες νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες δίνουν το πάνω χέρι στους εργοδότες σε σχέση με τη δυνατότητα απολύσεων αλλά και σε σχέση με την πιθανή διεκδίκηση δεδουλευμένων από την πλευρά των εργαζομένων.

Την ίδια ώρα, η φορολογική ληστεία συνεχίζεται σε βάρος των φτωχών στρωμά-

των, τα σπίτια βγαίνουν στο σφυρί μέσω ηλεκτρονικών πλειστηριασμών και καταστολής του κινήματος στα ειρηνοδικεία, ενώ τα ξεροκόμματα που μοιράζονται ως επιβράβευση για το διαρκές κοινωνικό ξεζούμισμα, όπως το κοινωνικό μέρισμα, δεν αρκούν για να αποσπάσουν τη συναίνεση της κοινωνίας στην υλοποίηση των βάρβαρων κρατικών πολιτικών. Γι' αυτό και αυξάνει ολοένα και περισσότερο την καταστολή σε βάρος όσων αντιστέκονται στους σχεδιασμούς της.

Απέναντι στη βίαιη υποτίμηση της ζωής μας, όλοι εμείς οι από κάτω αυτού του κόσμου, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεο-λαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, οφείλουμε να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτο-οργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους, μακριά από οποιαδήποτε κομματική και συνδικαλιστική χειραγώγηση που αναπόφευκτα οδηγεί στην αποδυνάμωση και στον εκφυλισμό του κοινωνικού και ταξικού κινήματος. Με σωματεία βάσης, συνελεύσεις γειτονιάς και αγωνιστικά σχήματα των νεολαίων, των μαθητών, των φοιτητών και των εργατών να στήσουμε αναχώματα στην κρατική και καπιταλιστική επίθεση που γιγαντώνεται.

Υπάρχει άλλος δρόμος. Χωρίς κράτος και αφεντικά. Χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Μέσα από την κοινωνική επανάσταση, μέσα από το χτίσιμο μιας νέας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας. Της κοινωνίας του ελευθεριακού κομμουνισμού, των ομόσπονδων επαναστατικών συμβουλίων που θα λειτουργούν “για την Ελευθερία του καθενός και την Ισότητα όλων”.

**ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ –
ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ –
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ –
ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” / ΑΠΟ
συντρόφισσες και σύντροφοι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 14^{ΗΣ} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Για τα όσα συνέβησαν στην απεργιακή διαδήλωση

Με δεδομένη τη συνθήκη που περιγράφηκε παραπάνω στο ΕΚΠ, τα σωματεία που πρόσκεινται στο ΠΑΜΕ αποφάσισαν για πρώτη φορά να καλέσουν σε απεργιακή συγκέντρωση μπροστά στο Εργατικό Κέντρο στις 10 το πρωί και όχι στην πλατεία Γεωργίου, όπως συνήθιζαν. Με τη σειρά τους, οι φοι-

τητικοί σύλλογοι που καλούν σε ανεξάρτητη προσυγκέντρωση στο Παράρτημα, επιθυμώντας να στηρίξουν την κίνηση αμφισβήτησης της ηγεσίας του ΕΚΠ από τα εν λόγω σωματεία και χωρίς να θέλουν σε καμιά περίπτωση να αναγκαστούν να κάνουν την πορεία τους πίσω από τη σημερινή ηγεσία (το κάλεσμα της οποίας ήταν στις 10.30 στο ίδιο σημείο), μετέφεραν το κάλεσμα τους για τις 9 το πρωί στο Παράρτημα, ώστε αργότερα, γύρω στις

10 να συναντηθούν σε κοινή διαδήλωση με τα σωματεία, στο ΕΚΠ.

Φυσικά, δεν είχαμε αυταπάτες ούτε για το ποιά ήταν τα σωματεία που θα βρίσκονταν στην κεφαλή, ούτε για τις εγγενείς αδυναμίες που θα είχε η απόπειρα κοινής συμπίεσης μιας ανεξάρτητης συγκέντρωσης με αυτά. Μια κομματική, στην πραγματικότητα πορεία, δεν έχει καμιά διάθεση αλληλεπίδρασης με υποκείμενα ξένα προς αυτή και θα το έδειχνε

και στο δρόμο.

Όμως, όπως δηλώσαμε σε ανακοίνωση μας από την Τετάρτη κιόλας, “θεωρώντας ιδιαίτερα σημαντική την παρέμβαση και την κοινή διαδήλωση με τις δυνάμεις που συγκροτούν την ανεξάρτητη προσυγκέντρωση από το Παράρτημα στις Γενικές Απεργίες (φοιτητικοί σύλλογοι, ταξικά σχήματα, πολιτικές οργανώσεις και ανένταχτοι αγωνιστές), αποφασίσαμε να μεταφέρουμε το κάλεσμα μας για τις 9 το πρωί στο ίδιο σημείο”.

Είναι σημαντική η ευθύνη όσων πήραν την απόφαση για μεταφορά του καλέσματος. Αφενός υπονομεύτηκαν τα κεκτημένα της ανεξάρτητης ταξικής συγκέντρωσης στην Πάτρα και της δημιουργίας ενός τρίτου ταξικού πόλου στις απεργίες, ενώ χωρίς να επιτυγχάνεται η όποια ώσμωση με τη διαδήλωση του ΕΚΠ, η συγκέντρωση του Παραρτήματος φάνταζε ως ο φτωχός και ανεπιθύμητος συγγενής καθώς επιχειρήθηκε να απομονωθεί φυσικά, αρχικά με την τοποθέτηση ενός φορτηγού απορριμάτων του Δήμου Πατρέων στη μέση του δρόμου και στη συνέχεια με ξεκάθαρο κλείσιμο αλυσίδων ανάμεσα στην πορεία του ΠΑΜΕ και στους υπόλοιπους διαδηλωτές. Και δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί πως δεν γνωρίζει τον ηγεμονικό ρόλο που θέλει να έχει το ΠΑΜΕ πάνω στις πλάτες των εργαζομένων και των διαδηλωτών.

Σαν να μην έφταναν αυτά, το νταβατζιλίκι του ΠΑΜΕ πάνω στη συγκέντρωση εκφράστηκε ακόμα πιο ρητά, όταν η πορεία έφτασε στο νέο λιμάνι, κοντά στο χώρο που διεξάγονταν το περιφερειακό συνέδριο ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης με κεντρικούς ομιλητές τον πρόεδρο της δημοκρατίας, τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης και πολλούς υπουργούς. Στη θέα των αστυνομικών δυνάμεων που είχαν αποκλείσει κάθετα την οδό Ακτή Δυμαίων με κλούβες και πέντε διμοιρίες ΜΑΤ, η περιφρούρηση του ΠΑΜΕ φρόντισε να στήσει φραγμό ώστε κανείς διαδηλωτής να μην μπορέσει να πλησιάσει προς το αστυνομικό μπλόκο. Την ίδια ώρα διεξήγαγαν “διαπραγματεύσεις” ώστε να επιτραπεί στην πορεία να πλησιάσει το χώρο του συνεδρίου. Στην πραγματικότητα, δίνονταν οι απαραίτητες εγγυήσεις από πλευράς του ΠΑΜΕ πως θα διασφαλίσει την “ομαλή” διεξαγωγή της συγκέντρωσης “χωρίς να ανοίξει μύτη”. Η δήλωση αυτή αποτελεί κίνηση ελέγχου κι οριοθέτησης των διαδηλωτών και καταστολής όσων δεν υποτάσσονται. Λειτουργώντας ως ανεπίσημος, εσωτερικός, κατασταλτικός μηχανισμός το ΚΚΕ, με όχημα το ΠΑΜΕ, επιχείρησε να επιβάλλει την ηγεμονία του στο δρόμο, να προκαθορίσει την έκταση και το περιεχόμενο των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων φέρνοντάς τες στα μέτρα του. Και δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί πως δεν γνωρίζει τη στάση συνδιαλλαγής και παροχής εγγυήσεων που πολλαπλάκι δίνουν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ στην αστυνομία και ο

ρόλος της εσωτερικής καταστολής στο κίνημα που διαδραματίζουν. Η 20η Οκτώβρη του 2011 και η φύλαξη της βουλής από το ΠΑΜΕ στη θέση των ΜΑΤ δεν είναι τόσο μακριά.

Είναι λοιπόν, ακόμα μεγαλύτερη η ευθύνη, όσων αποφάσισαν να συμπαραταχθούν πίσω από το ΠΑΜΕ και να συνεχίσουν την διαδήλωση όταν αυτή ξαναεκίνησε, μετά την παροχή των “απαραίτητων” εγγυήσεων. Γιατί νομιμοποιήθηκε στο δρόμο η λογική της συνδιαλλαγής με τις αστυνομικές δυνάμεις, διαστρεβλώθηκε το ουσιαστικό νόημα της παρέμβασης στο χώρο του συνεδρίου και πετάχτηκε στα σκουπίδια κάθε προοπτική σύγκρουσης και ρήξης με το κράτος και τους εκπροσώπους του που εκείνη την ώρα βρίσκονταν στην περιοχή. Η υποχώρηση λοιπόν των ΜΑΤ κάθε άλλο προέλαση σήμανε για το κίνημα. Αντίθετα, εκείνο που συνέβη ήταν η -θέλουμε να πιστεύουμε στιγμιαία- οπισθοχώρηση του στην επικίνδυνη οδό της μοιρολατρίας και της μάταιης αποδοχής της ηγεμονίας ενός καθεστωτικού κομματικού μηχανισμού στο δρόμο, μέσα από την επιβολή ενός στενού ιδεολογικού πλαισίου ελεγχόμενης διαμαρτυρίας. Δυστυχώς, το κοινωνικό και ταξικό κίνημα συνεχίζει να δέχεται πλήγματα από τις ηγεσίες των εργατοπατέρων που οδηγούν στην υποχωρητικότητα και τον συμβιβασμό, ενώ δείχνει αδύναμο να αντιδράσει έγκαιρα, να ανασυγκροτηθεί και να καθορίσει το ίδιο τη μοίρα του, σε μια συγκυρία τόσο κομβική, σε μια εποχή που διακυβούνται τόσο σοβαρά ζητήματα σε κοινωνικό, ταξικό, συνδικαλιστικό και πολιτικό επίπεδο.

Σε ότι μας αφορά, αρνούμενοι να μπούμε πίσω από τις συνδιαλλαγές του ΠΑΜΕ και από την μοιρολατρική οπτική των υπόλοιπων κομματιών της πορείας, αποχωρήσαμε συγκροτημένα από το χώρο όπου είχε στηθεί το αστυνομικό μπλόκο με κατεύθυνση το κέντρο της Πάτρας.

Αν κάτι μας προβληματίζει περισσότερο είναι η μικρή παρουσία ενός συλλογικού, οργανωμένου και αδιάλλακτου με τους θεσμούς και το κράτος, ανατρεπτικού πόλου στο δρόμο. Μια έλλειψη που σίγουρα εμποδίζει την ενδυνάμωση του κοινωνικού και ταξικού αγώνα και αποτελεί τροχοπέδη για την συγκρότησή μας ως ένα ισχυρό κίνημα που θα θέσει με ρεαλιστικούς όρους το ζήτημα της ανατροπής της κρατικής και καπιταλιστικής δικτατορίας, το ζήτημα της κοινωνικής επα-

νάστασης. Σε αυτή την κατεύθυνση οφείλουμε να δουλέψουμε όλοι ακόμα πιο σκληρά το επόμενο διάστημα, ενόσω οι αυταπάτες για τη ρεφορμιστική διαχείριση κατεδαφίζονται και οι ξεπουλημένες κομματικές και συνδικαλιστικές ηγεσίες ενσωματώνονται προσβλέποντας στη διαμόρφωση ενός άλλου ενδο-συστημικού πόλου εξουσίας.

Άλλωστε, η ιστορία των κοινωνικών και ταξικών αγώνων μας δείχνει πως οι προλετάριοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τους θεσμούς, τα κοινοβούλια, τις εκλογές, τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες και τους διαμεσολαβητές της ταξικής πάλης που συνδιαλέγονται με τα αφεντικά παρακαλώντας για την ελεημοσύνη τους. Ότι έχουν να κερδίσουν θα είναι αποτέλεσμα των πλατιών, οργανωμένων στη βάση, μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων τους. Μόνο η συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, η κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μια κάτω της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης, η επανάσταση για μια νέα κοινωνία κοινοκτημοσύνης, αλληλεγγύης, ελευθερίας μπορούν να δικαιώσουν τους πόθους και τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων όλου του κόσμου.

... μέχρι την ανατροπή του κόσμου του κράτους και του κεφαλαίου, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό!

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ιππος”
και σύντροφοι, συντροφισσες

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ...**

**ΤΑΞΙΚΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ**

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ**

**ΜΑΧΗΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ**

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΠΟΡΕΙΑ: ΠΕΜΠΤΗ 14/12,

9:00π.μ., ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αναρχική ομάδα “δυσήνιος ιππος”
και σύντροφοι, συντροφισσες

Θα ακολουθήσει απεργιακό καφενείο στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο
Επί τα Πρόσω (Πατρέως 87). Δε δουλεύουμε-δεν καταναλώνουμε!

Κατά τη διάρκεια της απεργιακής πορείας στην Πάτρα έγινε παρέμβαση με σπρέι και μπιγιές στο κατάντημα public σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απολυμένους εργαζόμενους. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε απεργιακό καφενείο στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Επί τα Πρόσω.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Ενημέρωση από την συμμετοχή και παρέμβαση της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση στις κινητοποιήσεις ενάντια στην επιβολή των νέων αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων (12 και 15 Γενάρη 2018)

Η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση σε συνέχεια μιας σταθερής τα τελευταία χρόνια αγωνιστικής κινηματικής αναρχικής παρουσίας στις κεντρικές κινητοποιήσεις αντίστασης απέναντι στην γενικευμένη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου στα εκμεταλλεζόμενα κομμάτια της κοινωνίας, μοίρασε και αφισοκόλλησε το τελευταίο διάστημα στο κέντρο της Αθήνας υλικό αντιπληροφόρησης, κείμενο και αφίσσα σχετικά με τα νέα αντεργατικά και αντικοινωνικά μέτρα. Κάλεσε στην απεργιακή συγκέντρωση την Παρασκευή 12 Γενάρη 2018 το μεσημέρι στα Προπύλαια, ημέρα κατάθεσης των μέτρων από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ στη Βουλή, ενώ τη Δευτέρα 15 Γενάρη, την ημέρα ψήφισής τους, κάλεσε σε συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία προς τη Βουλή.

Στη συγκέντρωση, σχηματίστηκε αναρχικό μπλοκ με τη συμμετοχή 200 περίπου συντρόφων που συγκροτημένα με παλμό και πλήθος αντικαπιταλιστικών, αντικρατικών και ενάντια στο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό συνθημάτων, πορεύτηκε μέσω της Πανεπιστημίου με πανό που έγραφε: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ – ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ. Το αναρχικό μπλοκ ενώθηκε με τα υπόλοιπα μπλοκ των διαδηλωτών στην λεωφόρο Αμαλίας και παρέμεινε εκεί, ενώ ένα σώμα συντρόφων πραγματοποίησε συμβολική επίθεση με κόκκινες μπογιές και πέτρες στις διμοιρίες που φύλαγαν το κοινοβούλιο στον άγνωστο στρατιώτη. Ακολούθησε η προσπάθεια άλλων διαδηλωτών να κινηθούν προς τα σκαλιά της Βουλής οι οποίοι απωθήθηκαν από τα ΜΑΤ, καθώς και σποραδικές επιθέσεις με πέτρες σε διμοιρίες των ΜΑΤ επί των λεωφ. Αμαλίας και Βασ. Σοφίας. Το αναρχικό μπλοκ παρέμεινε συγκροτημένο απέναντι από τις αστυνομικές δυνάμεις που έκαναν χρήση χημικών και κρότου λάμψης, καθόλη τη διάρκεια της συγκέντρωσης και αποχώρησε αργότερα μαζί με τα υπόλοιπα μπλοκ των διαδηλωτών.

Έχει σημασία να σημειώσουμε, ότι η μικρή συμμετοχή στις κινητοποιήσεις, των αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας και του πλήθους των ανθρώπων που πλήττονται από τη συνεχή επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, εξαιτίας του φόβου, της απογοήτευσης, της ανάθεσης ή της αδυναμίας ανάπτυξης κινηματικών απαντήσεων,

είναι καθοριστικό χαρακτηριστικό της περιόδου που διανύουμε. Γι αυτό το λόγο έχει πολύ μεγάλη σημασία σήμερα, η οργανωμένη παρουσία και παρέμβαση των αναρχικών στις κεντρικές αγωνιστικές κινητοποιήσεις, έτσι ώστε να συνδεθούν οι επιμέρους κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, να διατηρηθεί το νήμα των μαζικών και μαχητικών διαδηλώσεων της προηγούμενης περιόδου, να αξιοποιηθούν οι εμπειρίες που μπορούμε να αντλήσουμε από αυτές και να τεθούν οι αδυναμίες που αναδείχθηκαν.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

...στις διαδικασίες κρατικής και καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που προωθεί η πολιτική διαχείριση του ΣΥΡΙΖΑ. Αφού πρώτα επιχείρησε να αφομοιώσει και να απονοματοδοτήσει τις κινητοποιήσεις της προηγούμενης περιόδου, σήμερα οξύνει ολόένα και περισσότερο την καταστολή των ακινητοποιημένων και αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αγώνων που συνεχίζουν να αποτελούν ανάχωμα στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου.

...στις συνθήκες άγριας εκμετάλλευσης στα κάτεργα της μισθωτής σκληράβιας -των κατάργων της κυριακάτικης αγρίας, τις συλλήψεις και επιθέσεις των ΜΑΤ σε απεργούς και εργαζόμενους, τους πλειστηριασμούς α' κατοικίας και το νέο ιδιώνυμο για όσους αγωνίζονται εναντίον τους, τις εκδικητικές απολύσεις, την εγκληματοποίηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης, την εισαγωγή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου στα Μ.Μ.Μ. που επιτάσσει τον έλεγχο, την εμπορευματοποίηση και τον αποκλεισμό - και τον διαρκή εκβιασμό της ανεργίας, που δημιουργούν ορισκές συνθήκες επιβίωσης ώστε να επιβληθεί στους εργαζόμενους ένα μοντέλο πλήρους ευέλκτους και πειθαρχημένης εργασίας.

... στα συνεχή κατασταλτικά και αντεργατικά μέτρα που επιβάλλονται στα πληθειακά στρώματα της κοινωνίας. Μετά την κατάρριψη των συλλογικών συμβάσεων και την απειλευθέρωση των ομαδικών απολύσεων η αριστερή διαχείριση επιχειρεί σήμερα να τροποποιήσει τις διατάξεις σχετικά με το δικαίωμα κήρυξης απεργίας των πρωτοβάθμιων σωματείων, το οποίο ουσιαστικά καταργείται στην κατεύθυνση της καταστολής και ποινικοποίησης του συνδικαλιστικού βάσης. Επίσης επιχειρεί να τροποποιήσει τις διατάξεις σχετικά με τα «εργατικά ατυχήματα», την στιγμή που οι δολοφονίες και το ταξίδισμα εργατών/τριών αυξάνονται στο βωμό της καπιταλιστικής και κρατικής κερδοφορίας και ανάπτυξης, ώστε πλέον στον εργοδότη να μην καταλογίζεται η ευθύνη αυτών, καταργώντας στην πραγματικότητα οποιαδήποτε νομική κήρυξη των «εργατικών ατυχημάτων».

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ – ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

είναι απαραίτητο το ξεπέρασμα κάθε απογοήτευσης, αδράνειας και ηττοπάθειας. Χωρίς αυταπάτες για τους θεσμούς, τα κοινοβούλια, τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες και τους διαμεσολαβητές της ταξικής πάλης. Ό,τι έχει να κερδίσει η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία των καταπιεσμένων και εκμεταλλεζόμενων όπου του κόσμου θα είναι αποτέλεσμα των πλάσιων, οργανωμένων στη βάση, μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων. Για τη συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, την κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μια κάστα εξουσιαστών, την κοινωνική επανάσταση για μια νέα κοινωνία κοινοκτημοσύνης, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

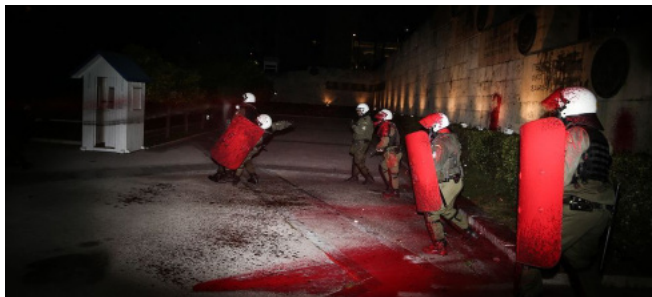
Η μόνη ρεαλιστική προοπτική των πληθείων αυτού του κόσμου για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας είναι
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό

Πάτρα

Αθήνα

Παρεμβάσεις στα Market IN ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία

Είναι γνωστές οι συγχωνεύσεις, οι εξαγορές, οι μεταβιβάσεις σούπερ μάρκετ που γίνονται στο χώρο του εμπορίου και οι αρνητικές επιπτώσεις που έχουν στους εργαζομένους. Μια τέτοια περίπτωση αποτελούν και τα Market in τα οποία στις 9/1/2017 εξαγόρασαν 110 από τα 130 σούπερ μάρκετ της Καρυπίδης ΑΒΕΕ με την υποχρέωση, όπως προβλέπεται από αντίστοιχο νόμο, ότι θα προσλάβουν όλους τους εργαζόμενους στα Market in και θα εξοφλήσουν τα δεδουλευμένα των 1400 εργαζομένων στην Καρυπίδης ΑΒΕΕ, οι οποίοι ήταν απλήρωτοι από τον Φεβρουάριο του 2016 (να υπενθυμίσουμε την αυτοκτονία 42χρονης εργαζόμενης στα Παννισά εξαιτίας της απλήρωτης εργασίας της στην επιχείρηση για μεγάλο χρονικό διάστημα). Αντί αυτού, η εργοδοσία των "MARKET IN" προφανώς για να μειώσει το μισθολογικό κόστος λειτουργίας, ώστε να προκύψουν τα επιδιωκόμενα κέρδη, έστειλε στην ανεργία εργαζομένους που είχαν πολλά χρόνια στη δουλειά, συγκροτημένα ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, για να πάρει στη θέση τους νέους εργαζομένους με χαμηλότερους μισθούς, ενώ παράλληλα εμφάνισε στο σωματείο των εργαζομένων μια πρόταση που περιλάμβανε τη μείωση κατά 50% των δεδουλευμένων, περικοπή κατά 20% στους μισθούς και πρόσληψη των 1100 από τους 1400 εργαζόμενους.

Έπειτα από αυτή την πρόταση και την απόρριψή της από το σωματείο, ξεκίνησαν απεργιακές και ευρύτερες κινητοποιήσεις από την πλευρά των εργαζομένων με στόχο την επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων και την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων. Στο πλαίσιο αυτό, πραγματοποιήθηκαν μια σειρά από συγκεντρώσεις έξω από

τα Market In στα Πάννενα (πάντα με παρουσία ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων), με την αρχή να γίνεται στις 13 Οκτωβρίου, ημέρα εγκαινίων του σούπερ μάρκετ, όπου η εργοδοσία είπε δημοσίως ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα επαναπροσλάβει όλους τους εργαζόμενους στο συγκεκριμένο κατάστημα. Έπειτα από αυτό κα χωρίς να υπάρξει κάτι νεότερο αναφορικά με την επαναπρόσληψη των εργαζομένων, στις 26 Οκτωβρίου την ώρα της συγκέντρωσης έξω από το σούπερ μάρκετ, υπήρξε σφοδρή καταστολή της κινητοποίησης από τις δυνάμεις των ΜΑΤ η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη σύλληψη 12 αγωνιστών.

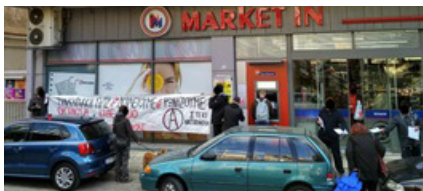
Στις 26 Νοεμβρίου, και πάλι έπειτα από εντολή της εργοδοσίας, 2 εργαζόμενοι συνελήφθησαν (με τη διαδικασία του αυτόφωρου) μέσα από τα σπίτια τους με την κατηγορία ότι συμμετείχαν στην κινητοποίηση της προηγούμενης μέρας για τη διεκδίκηση των δεδουλευμένων τους. Την ίδια ώρα, είχε στηθεί ολόκληρη αστυνομική επιχείρηση με στόχο τη σύλληψη και των υπολοίπων εργαζομένων αλλά και άλλων αγωνιστών.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΟΥ ΔΕΧΤΗΚΕ ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΠΡΑΒΟΥΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ (ΣΥΝΔΙΚΑΤ) ΜΠΑΤΣΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΙ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟ MARKET IN

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" / ΑΠΟ συντρόφισσες και σύντροφοι

Αθήνα

Παρεμβάσεις στα Πετράλωνα στα Market IN και ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας από το Στέκι Αντίπνοια.

Παρέμβαση με συνθήματα στα Market In της Κυψέλης.

Πάτρα

Παρέμβαση στο υποκατάστημα Market in της Πάτρας, στην οδό Ηρώων Πολυτεχνείου από την αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππο" και συντρόφους, συντρόφισσες.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Αυτά που έγιναν πέρα για πέρα ξεκάθαρα την 19η Ιούλη και για τον κοινό νου είναι πράγματα που τα έχουμε πει ήδη χιλιάδες φορές. Και θα τα αναφέρουμε άλλη μια παρακάτω. Το μόνο που δεν μπορούσε να γίνει εύκολα κατανοητό είναι αν οι παρακρατικοί φασίστες του «Ιερού Λόχου» αποτελούν οργανικό τμήμα της ΕΛ.ΑΣ. ή η ΕΛ.ΑΣ. αποτελεί τους μισθωτούς μπράβους που προστατεύουν τους φασίστες. Λίγους περισσότερους μπάτσους από την επίσκεψη Νετανιάχου επιστράτευσε ο Τόσкас για να χαρίσουν τις υπηρεσίες τους, (υπηρεσίες προστασίας) στους 15 ναζί που νόμιζαν ότι αποτελούν κάποιου είδους περιφρούρηση της συγκέντρωσής τους, όταν η πραγματική περιφρούρηση ήταν οι 300 Ματατζήδες που περικύκλωσαν τον Λευκό Πύργο.

Η πολιτική επιλογή των μπάτσων να χτυπήσουν την αντιφασιστική διαδήλωση δεν είναι τωρινή και στην ακριβώς προ-

γούμενη συγκέντρωση στον Λευκό Πύργο επιχείρησαν με προβοκάτσια να διαλύσουν την αντιφασιστική συγκέντρωση. Τότε στη συμπλοκή που πραγματοποιήθηκε με την περιφρούρηση Την Τρίτη 09/01/2018 κατατέθηκε στην ολομέλεια της Βουλής, και αναμένεται να ψηφιστεί τη Δευτέρα, το πολυνομοσχέδιο με τα προσπατούμενα για το κλείσιμο της τρίτης αξιολόγησης. Το εν λόγω πολυνομοσχέδιο αποτελεί ουσιαστικά μία ακόμη επίθεση του κόσμου των αφεντικών στον κόσμο της εργασίας. Το κράτος, με σημερινό διαχειριστή τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ακολουθώντας τις πολιτικές Ε.Ε.-Δ.Ν.Τ., συνεργάζεται ανοιχτά με το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, προκειμένου να ικανοποιήσει τα συμφέροντά τους.

Και τι εννοούμε με αυτό; Από τη μία, εισάγει ρυθμίσεις υπέρ των επιχειρήσεων ικανοποιώντας τα αιτήματα του Σ.Ε.Β., απλοποιεί τη διαδικασία των δημοσίων έργων και εισάγει μια σειρά ρυθμίσεων για τις ιδιωτικοποιήσεις. Από την άλλη, εισάγει πιο προωθημένους τρόπους καταστολής των αντιστάσεων και των εργατικών αγώ-

νων. Ενδεικτικά, αναφέρουμε την επέκταση των περιφημών ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, λίγο μετά κιόλας την ψήφιση της ποινικοποίησης του αγώνα εναντίον τους με φυλάκιση 3-6 μηνών σε όποιον παρεμποδίζει τη διαδικασία, και την επίθεση στην απεργία με νέες διατάξεις που αφορούν στη διαδικασία της λήψης αποφάσεων των πρωτοβάθμιων σωματίων.

Στο τελευταίο αξίζει να σταθούμε λίγο παραπάνω. Πιο συγκεκριμένα, η διάταξη προβλέπει την αύξηση της απαιτούμενης απαρτίας και την παρουσία του 1/2 (και όχι του 1/3) των οικονομικά τακτοποιημένων μελών κατά τις γενικές συνελεύσεις πρωτοβάθμιων σωματείων σε περίπτωση συζήτησης και λήψης απόφασης κήρυξης απεργίας. Και αυτό με το πρόσχημα της δημοκρατίας της πλειοψηφίας. Και πού είναι το κακό; Όσο περισσότεροι, τόσο το καλύτερο θα πει κανείς. Προφανώς και πολιτικός στόχος κάθε σωματείου είναι οι μαζικές συνελεύσεις και δράσεις, όμως, αυτό δεν μπορεί να απαντηθεί στη σημερινή πραγμα-

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

τικότητα της απογοήτευσης και της συνεχής επίθεσης στη συλλογικοποίηση και που οι αντικειμενικές δυσκολίες συνεύρεσης των μελών ισχύουν και με το παραπάνω (υπέρογκο κόστος μετακίνησης, μέλη που είναι σε διαφορετικούς εργασιακούς χώρους οπότε δεν υπάρχει η καθημερινή ζύμωση όπως είναι του επισιτισμού, προσωπικό ασφαλείας). Σε κάθε περίπτωση τα σωματεία είναι δομές οργάνωσης των εργατών και κατ' επέκταση αυτοί είναι και οι μόνοι που δικαιούνται να έχουν λόγο πάνω στην λειτουργία και τις διαδικασίες τους με γνώμονα τις ανάγκες του αγώνα και σε καμία περίπτωση το κράτος ή η δικαστική εξουσία. Η τροπολογία αυτή έρχεται σε μία περίοδο ταξικής ήττας με σκοπό να αποτελέσει ακόμα μεγαλύτερη τροχοπέδη στην εργατική αντίσταση. Χτυπάει τη βάση του εργατικού συνδικαλισμού, αφού οι ρυθμίσεις αφορούν τα πρωτοβάθμια σωματεία μόνο, όπου υπάρχει η δυνατότητα συμμετέχουν όλοι οι εργαζόμενοι αδιαμεσολάβητα.

Δεν είναι τυχαία αυτή η αναβάθμιση της φαρέτρας της καταστολής του κράτους. Τα αντεργατικά μέτρα και η υποτίμηση της εργατικής μας αξίας πάντα πηγαίνουν χέρι-χέρι με την αναβάθμιση της καταστολής των αγώνων. Ειδικά από τη στιγμή που το κοινωνικό προσωπείο του κράτους έπεσε με την καπιταλιστική κρίση και η κοινωνική συναίνεση είναι πιο ισχνή. Όπως είδαμε και στην περίπτωση του αγώνα των απολυμένων του MarketIn Ιωαννίνων, η καταστολή των αφεντικών έχει μια τεράστια γκάμα επιλογών, από νομικές λύσεις μέχρι παρακρατικές επιθέσεις με την πρόσληψη μπράβων-φασιστών. Οι νόμοι είναι η έγγραφη αποτύπωση της ταξικής πάλης. Όταν λοιπόν, το προλεταριάτο πετύχαινε την υποχώρηση των αφεντικών και τον εξαναγκασμό του κράτους να περνάει νόμους που ανατιμούν την εργασιακή δύναμη, καταλάβαινε ότι έχει δύναμη να νικά. Σήμερα, η κρατική νομοθεσία αλλάζει με ταχύτατους ρυθμούς και πάντα προς όφελος των αφεντικών.

Τα αφεντικά μας έχουν τα δικά τους συμ-

φέροντα και τη δική τους ατζέντα, πρέπει να ορίσουμε και εμείς τη δική μας. Η λύση δε θα έρθει από τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ενώσεις της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, που συντελούν στην περαιτέρω εξαθλίωση του. Οι ενώσεις, αυτές, μαζί με τη βοήθεια του ΣΥΡΙΖΑ έπαιξαν τον κύριο ρόλο στην αποσυγκρότηση και στον αποπροσανατολισμό των εργατικών και ταξικών αγώνων των τελευταίων επτά ετών. Στην προκειμένη περίπτωση, το έδειξαν ξεκάθαρα με την άρνησή τους σε οποιαδήποτε απεργιακή ανταπάντηση. Είναι δικό μας χρέος, λοιπόν, να στήσουμε αναχώματα στην υποτίμησή μας.

Ούτε βήμα πίσω από τις εργατικές μας κατακτήσεις. Οργανωνόμαστε στους χώρους της δουλειάς μας, στηρίζουμε τα σωματεία μας.

ΡΗΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Πέλοτο

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ AROMALAB

Στις 18 Σεπτέμβρη του 2017 η εργαζόμενη στην εταιρία Aromalab, που στεγάζεται στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης, απολύεται αιφνιδιαστικά, για λόγους εκδικητικούς, καταχρηστικούς και ξένους προς το αντικείμενο εργασίας της. Η εργαζόμενη απασχολούνταν στην εταιρία ως χημικός με σύμβαση όμως υπαλλήλου γραφείου και υποχρεωνόταν να κάνει μια σειρά από εργασίες που δεν αντιστοιχούσαν στο καθεστώς υπό το οποίο προσλήφθηκε, τόσο ως χημικός όσο έστω και ως υπάλληλος γραφείου. Όταν η εργοδοσία την υποχρέωσε εκτός των άλλων να πραγματοποιήσει και τις καθαριότητες των κοινόχρηστων ή μη χώρων των εγκαταστάσεων της εταιρείας (τουαλέτες, κουζίνα, γραφεία εργοδοτών κ.ά.) η εργαζόμενη υπερασπίστηκε το δικαίωμα αυτής καθώς και όλων των συναδέλφων της στη μη πραγμάτωση αυτών καθώς δεν αντιστοιχούσαν στις συμβάσεις τους και έπειτα από μια φρονηματικό χαρακτήρα αιτιολόγηση απολύεται. Απολύεται όχι γιατί δεν ήταν καλή στη δουλειά της, μιας και ακόμη και κατά τη γνωστοποίηση της απόλυσης η εταιρεία φρόντισε να της επισημάνει πόσο ευχαριστημένη ήταν από τη δουλειά της, αλλά γιατί είναι απρόθυμη, απειθαρχη και ασέβαστη καθώς έφερε αντίρρηση στις επιταγές της εργοδοσίας για την πραγμάτωση των καθαριοτήτων.

Την επόμενη κιόλας μέρα η εργαζόμενη καταγγέλλει την άκυρη και καταχρηστική απόλυση στην επιθεώρηση εργασίας και στη συνάντηση που ορίστηκε ενώπιόν της στις 20/11 η εργοδοσία τοποθετείται για το ζήτημα σε εντελώς διαφορετική βάση παρουσιάζοντας την απόλυση υπό το πρίσμα της έλλειψης απόδοσης, ομαδικότητας, συνερ-

ργασίας και σωστής επιμέλειας της εργασίας σαφέστατα "ξεχνώντας" τα πραγματικά αίτια και λεγόμενα που είχαν ειπωθεί στην εργαζόμενη κατά την γνωστοποίηση της απόλυσης. Άλλωστε αυτά δεν ήταν βολικά για την εταιρεία ενώπιον της επιθεώρησης εργασίας. Όταν μάλιστα διερωτήθηκαν για το ποιος τελικά πραγματώνει τις καθαριότητες των εγκαταστάσεων η εργοδοσία απάντησε πως το κάνει η ίδια(!) και απλά συνιστά στους εργαζόμενους να διατηρούν το χώρο καθαρό.

Φυσικά, το παράδειγμα του Aromalab δεν είναι το μόνο, αλλά έρχεται να προστεθεί με τη σειρά του στα αμέτρητα παραδείγματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας που συνθέτουν και αυτά την εργασιακή πραγματικότητα του σήμερα. Μια πραγματικότητα, που θέλει τους εργαζόμενους πειθίνιους, να αμείβονται με μισθούς πείνας ή να μένουν απλήρωτοι, να δουλεύουν με εξαντλητικά ωράρια, να δουλεύουν και τις Κυριακές, να θυσιάζονται στα εργατικά κάτεργα με ελλιπή μέτρα ασφαλείας -με πιο πρόσφατο παράδειγμα το θάνατο 2ου εργαζόμενου μέσα σε λίγους μήνες στο δήμου Ζωγράφου-, να αποτελούν λάστιχα και πολυεργαλεία στα χέρια των εργοδοτών, να ζουν υπό την απειλή της ανεργίας, να φοβούνται να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους ή τα δεδουλευμένα τους γιατί θα απολυθούν και τελικά να μπορούν να απολυθούν ανάλογα με τις ορέξεις του κάθε εργοδότη. Όταν δε οργανωθούν και αγωνιστούν ενάντια σε όλα αυτά να δίδονται, όπως συνέβη και με μέλη του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών και λοιπών εργαζομένων στον κλάδο του επισιτισμού.

Απέναντι στην συνθήκες γαλέρας που

έχουν επιβληθεί υπάρχουν πολλά ενθαρρυντικά παραδείγματα αντίστασης και αγώνα όπως αυτά των εργαζομένων στα καταστήματα Public της Πάτρας και της Καλαμάτας που διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους καταγγέλλοντας τις εξοντωτικές συνθήκες εργασίας που τους έχουν επιβληθεί, των πρώην εργαζομένων των Market in στα Ιωάννινα που διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους ενώ παράλληλα η σχετική απεργιακή κινητοποίηση χτυπιέται από τις δυνάμεις καταστολής οδηγώντας σε συλλήψεις και των εργαζομένων στην κλινική «Λυσίμαχος Σαραφινός» στη Θεσσαλονίκη οι οποίοι παραμένουν απλήρωτοι. Από την πλευρά μας δεν έχουμε παρά σταθούμε αλληλέγγυοι στους εργαζομένους και να αγωνιστούμε πλάι τους για μια ζωή με αξιοπρέπεια.

ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΗΣ Κ.Β ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

* Συγκέντρωση στα δικαστήρια Θεσσαλονίκης στις 23/2, 9π.μ. για την εκδίκαση της αγωγής.

Συνέλευση αλληλεγγύης στην πρωην εργαζόμενη της εταιρίας Aromalab
sineleusial2017@hotmail.com

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΡΩΗΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ MULTIRAMA/PUBLIC

Στα καταστήματα Public της Πάτρας και της Καλαμάτας η αυθαιρεσία των αφεντικών είχε διαμορφώσει συνθήκες εργασιακής γαλέρας. Οι εργαζόμενοι αναγκάζονταν να υπομένουν:

- εξοντωτικούς ρυθμούς εργασίας (συχνά και απροειδοποίητα δωδεκάωρα με αποδοχές οκτώωρου),
- απλήρωτη υπερεργασία και υπερωρία (αναγκάζονταν επίσης πολύ συχνά να δουλεύουν παράνομα και αδήλωτα στα ρεπό τους, εργάζονταν παράνομα Κυριακές σε εσωτερικές εργασίες της επιχείρησης, αμισθί),
- εκφοβισμούς και τιμωρητικά/πειθαρχικά μέτρα εναντίον τους από την εργοδοσία (η εταιρεία ασκούσε εκφοβισμό και τρομοκρατούσε τους εργαζόμενους για να "πιάνουν τους στόχους", τιμωρώντας τους με συνεχόμενα 12ωρα, εάν δεν το κατάφεραν, ενώ τους ανάγκαζε να εργαστούν σ' αυτές τις συνθήκες και με αυτούς τους όρους κάτω από τον διαρκή φόβο της απόλυσης. Η εταιρεία δεν δίστασε να απολύσει εργαζόμενη μητέρα τρεις μέρες μετά τη λήξη της άδειας μητρότητας).

Το 2013 και το 2014, απολυμένοι εργαζόμενοι των Public Καλαμάτας και Πάτρας οργανώθηκαν για να διεκδικήσουν τα δεδουλευμένα τους καταγγέλλοντας τις συνθήκες εργασιακού Μεσαίωνα που επικρατούν στην επιχείρηση και κάνοντας αγωγή εναντίον των αφεντικών. Ο συλλογικός τους αγώνας, ύστερα από χρόνια αναβολών και καθυστερήσεων, δικαιώθηκε τελικά στις δικαστικές αίθουσες.

Σήμερα, η εργοδοσία του Public συνεχίζει να εκφοβίζει τους εργαζόμενους που κινήθηκαν εναντίον της. Δεν δέχεται να τηρήσει τις υποχρεώσεις της. Αρνείται να καταβάλει τα ποσά που επιδικάστηκαν και προτείνει συμβιβασμό, απειλώντας πως θα ασκήσει έφεση αν οι απολυμένοι δεν τον αποδεχτούν, δικαιονίζοντας κατ'αυτόν τον τρόπο τη δικαστική διαμάχη. Επιδιώκει έτσι να σπάσει το ηθικό των εργαζομένων που έχουν ανάγκη τα χρηματικά ποσά που τους οφείλονται και να δεχτούν την μειωμένη πρόταση των αφεντικών.

Φυσικά, το παράδειγμα των Public δεν είναι η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας των συνθηκών εξαθλίωσης και τρομοκρατίας που επικρατούν στους χώρους δουλειάς. Τα εργατικά «ατυχήματα», τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας, ο διαρκής εκβιασμός της ανεργίας με στρατιές ανέργων και υποαπασχολούμενων να ζουν σε συνθήκες ανέχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, οι απολύσεις, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, οι μειώσεις μισθών και συντάξεων, τα χαμηλά μεροκάματα και οι μισθοί πείνας, οι εξοντωτικές συνθήκες εργασίας και τα εξοντωτικά ωράρια, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, η εργοδοτική αυθαιρεσία και το χτύπημα οποιασδήποτε μορφής συνδικαλισμού είναι οι παράγοντες που συνθέτουν τη σημερινή εργασιακή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που αναμένεται να γίνει ακόμα πιο σκληρή μιας και η σημερινή πολιτική διαχείριση -σε πλήρη εναρμόνιση με τις υποδείξεις της αστικής τάξης, των ντόπιων και διεθνών ελίτ και των υπερεθνικών μηχανισμών- οξύνει την επίθεση της στα κατώ-

τερα κοινωνικά στρώματα με την προώθηση νέων αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων, ισοπεδώνοντας κάθε κοινωνικό και ταξικό κεκτημένο, εγκαθιδρύοντας ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα.

Από την άλλη, μέσα σε αυτές τις συνθήκες υπάρχουν και ενθαρρυντικά παραδείγματα αντίστασης των εργαζομένων που διεκδικούν ζωή με αξιοπρέπεια. Εκτός από τους εργαζόμενους στα Public, αξιοσημείωτη είναι η κινητοποίηση των πρώην εργαζομένων στο Market In στα Ιωάννινα που διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους. Η μαχητικότητα τους μάλιστα έχει προκαλέσει την οργή των αφεντικών που προχώρησαν στην καταστολή των απεργών εργαζομένων και στη σύλληψη 12 εξ αυτών κατά τη διάρκεια απεργιακής κινητοποίησης εξώ από το κατάστημα την Κυριακή 29/11.

Αντίστοιχα, ο αγώνας της απολυμένης Κ.Β. Από την εταιρεία Aromalab στη Θεσσαλονίκη που διεκδικεί την επαναπρόσληψη της κόντρα στη φρονηματική απόλυση που της επιφύλαξε η εργοδοσία της επιχείρησης και οι κινητοποιήσεις αλληλεγγύης που πραγματοποιούνται το τελευταίο διάστημα στη Θεσσαλονίκη, οργανωμένες στη βάση από διάφορες συλλογικότητες, είναι ένα ακόμα σημαντικό παράδειγμα εργατικού αγώνα στο σήμερα που αναδεικνύει το ασύδοτο πρόσωπο των αφεντικών και ορθώνει ανίστημα απέναντί τους.

Απέναντι στη γενικευμένη τρομοκρατία και καταστολή, στις συνθήκες σκλαβιάς και εξαθλίωσης που επιβάλλουν το κράτος και τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς, υπάρχει κι άλλος δρόμος. Ο δρόμος της οργάνωσης των εργαζομένων, της αντίστασης και του κοινωνικού-ταξικού αγώνα. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονίες και στους δρόμους. Με σωματεία βάσης και πρωτοβουλίες εργαζομένων να διεκδικήσουμε ότι μας ανήκει, μακριά από τις συνδικαλιστικές ελίτ οι οποίες έχουν συμπληρωματικό ρόλο ως προς την εργοδοσία.

Να συνδέσουμε τους μερικούς και αιτηματικούς αγώνες για μόνιμη και σταθερή εργασία, για καλύτερο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας, για πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά της στέγας, της περίθαλψης, της εκπαίδευσης, για την υπεράσπιση εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, για την προστασία της φύσης, με το συνολικό και επίκαιρο κοινωνικό και πολιτικό αίτημα για ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τον ελευθεριακό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" / ΑΠΟ
συντρόφισσες και σύντροφοι

Παρέμβαση στα Factory Outlet

Την Κυριακή 14/1, τα εργατικά σωματεία, οι εργατικές συλλογικότητες, οι συνελεύσεις και οι συλλογικότητες που συμμετέχουν στο «Συντονιστικό Δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα ωράρια» βρεθήκαμε έξω από το Factory Outlet της οδού Πειραιώς για 2η φορά μέσα σε 2 εβδομάδες. Στις 2/1 πραγματοποιήσαμε μαζική εργατική συγκέντρωση ενάντια στο άνοιγμα του καταστήματος και το ξεκάθαρο κλέψιμο μιας κατ' έθιμον κλαδικής αργίας, μιας μέρας ξεκούρασης για χιλιάδες εμποροϋπαλλήλους σε όλη την Ελλάδα εδώ και δεκαετίες. Την Κυριακή 14/1, πραγματοποιήσαμε απεργιακή περιφρούρηση στο Factory Outlet, μέρα πανελλαδικής απεργίας στον κλάδο του εμπορίου.

απόσπασμα της ανακοίνωσης της Ορθοστασίας -συλλογικότητα εργαζομένων στο εμπόριο

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

Από τις 21 Νοέμβρη έχει ξεκινήσει μία νέα κατασταλτική μεθόδευση εναντίον της κατάληψης Mundo Nuevo, στη Θεσσαλονίκη, με το τμήμα Προστασίας Πολιτεύματος της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης να καλεί 16 άτομα –παραδίδοντας τις κλήσεις κατ' οίκον σε όλη την Ελλάδα- να καταθέσουν στη ΓΑΔΘ, στο πλαίσιο προανακριτικής εξέτασης, για τα αδικήματα της διατάραξης οικιακής ειρήνης και κατάληψης δημόσιου κτηρίου κατ' εξακολούθηση, που αφορούν στο κτήριο που στεγάζεται η κατάληψη. Το αποκλειστικό κριτήριο βάσει του οποίου καλέστηκαν τα 16 άτομα ήταν πως σε όλους είχε πραγματοποιηθεί, κάποια στιγμή κατά το παρελθόν, εξακρίβωση στοιχείων.

Αυτή τη φορά, οι εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές ενεργώντας στο πλαίσιο της πάγιας κρατικής πολιτικής επιχειρούν να στήσουν έναν κατασταλτικό κλοιό γύρω από την κατάληψη, προλειαινόντας το έδαφος για εκκένωσή της, στοχεύοντας στην απομόνωση και περιθωριοποίησή της. Έτσι προσπαθούν να αμφισβητήσουν τον ανοιχτό κοινωνικό χαρακτήρα της κατάληψης και να περιστείλουν την πολιτική της δράση στοχεύοντας στην τρομοκράτηση των νέων αγωνιστών/στριών που έρχονται μέσω της δομής σε επαφή με τον αναρχικό αγώνα –στέλνοντάς τους “προειδοποιητικά μηνύματα”. Προσπαθούν να αποτρέψουν την είσοδο εργαζόμενων, ανέργων, νεολαίων στο χώρο -ποινικοποιώντας ακόμα και την απλή παρουσία- και εκκινώντας νέους κύκλους διώξεων αναρχικών συντρόφων και

συντροφισσών.

Αυτή η κίνηση αποτελεί άλλη μία έκφανση της συντονισμένης και ολομέτωπης επίθεσης που έχει εξα-

πολύσει το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα στα πληθειακά στρώματα της κοινωνίας με την επιβολή όλο και επαχθέστερων όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Μία επίθεση που κλιμακώνεται στην κατεύθυνση εγκαθίδρυσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού με την αναβάθμιση του νομικού και κατασταλτικού οπλοστασίου της κυριαρχίας, προκειμένου να πνιγεί κάθε φωνή αμφισβήτησης και ανυπακοής. Στο στόχαστρο αυτής της καταστολής είναι οι ακηδεμόνευτοι και αυτο-οργανωμένοι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες, γιατί είναι αυτοί που συνεχίζουν να βάζουν φραγμούς στα αντικοινωνικά σχέδια κράτους και αφεντικών. Σε αυτό το πλαίσιο απαγορεύονται παρεμβάσεις σε εργασιακούς χώρους, συλλαμβάνονται απεργγοί, εγκληματοποιείται η δράση σωματείων βάσης, ποινικοποιείται η δράση αγωνιζόμενων εργαζομένων, φυλοκοπούνται φοιτητές, αναρχικά μπλοκ δέχονται επιθέσεις, βασανίζονται αγωνιστές, και ξεδιπλώνονται οι κατασταλτικές επιχειρήσεις εναντίον των πολιτικών καταλήψεων.

Κι αυτό συμβαίνει επειδή οι καταλήψεις αποτελούν δομές του κοινωνικού και ταξικού αγώνα ενάντια στη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον κοινωνικό κανιβαλισμό που μας επιβάλλουν οι από τα πάνω και ταυτόχρονα προεικονίζουν το

όραμα της απελευθερωμένης κοινωνίας λειτουργώντας οριζόντια και αντιεραρχικά, στη βάση των αρχών της ισότητας, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης.

**ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ
ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ
ΔΟΜΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ**

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
| ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΚΡΑΤΟΣ - ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΔΗΜΟΣ & ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

**Κάτω τα χέρια σας
από τη Mundo Nuevo**

Τις τελευταίες μέρες το τμήμα Προστασίας Πολιτεύματος της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης παραδίδει κατ' οίκον κλήσεις σε όλη την Ελλάδα με τις οποίες ζητά από 16 άτομα να προσέλθουν σε προανακριτική εξέταση ώστε να δώσουν εξηγήσεις σε σχέση με την κατάληψη του κτηρίου. Μόνο κριτήριο για την επίδοση των κλήσεων αποτελεί το να έχει πραγματοποιηθεί εξακρίβωση στοιχείων στα άτομα κάποια στιγμή στο παρελθόν. Η νέα αυτή κατασταλτική μεθόδευση που στήνουν οι εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές υπό τις οδηγίες της κυβερνητικής στρατηγικής στην τρομοκράτηση νέων αγωνιστών, στην απομόνωση της κατάληψης από τους φυσικούς της συμμέτοχους τους νέους αγώνες και φοιτητές και τα εργατικά στρώματα & να στοχεύονται και να διώκονται αναρχικοί.

Η κίνηση αυτή αποτελεί άλλη μία έκφανση της εντεινόμενης συνολικής επίθεσης που έχουν εξαπολύσει κράτος και κεφάλαιο ενάντια στα πληθειακά στρώματα της κοινωνίας και η κυβέρνηση προσπαθεί να επιβάλει αναθρομίζοντας το νομικό και κατασταλτικό σπλοτάνισμα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού προσπαθώντας να εθίξει κάθε εστία ανυπακοής και αντίστασης (συλλήψεις απεργών στα Market In, χτύπημα φοιτητών, βασανιστηρίο Τσίρκων & Κρίκελντ συλλογίζοντας, παρωσιέ ΜΑΥ σε εργατικές παρεμβάσεις στα Ατομολαή, χημικά στα διασπάρτα για την υπεράσπιση των πλειοψηφισμένων κ.λπ.).

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ!

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ τους χώρους πολιτικής και κοινωνικής ζωής του αναρχικού κινήματος, ως κομμάτι των ταξικών και κοινωνικών αντιστάσεων ενάντια στον οδοστρωτήρα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κράτους/κεφαλαίου.

MUNDO 4 NUEVO

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Συγκέντρωση στην Αθήνα
Τοπικό συντονιστικό Αθήνας

Πορεία στη Θεσσαλονίκη
Συλλογικότητα για τον κοινωνικό
αναρχισμό μαύρο και κόκκινο

Συγκέντρωση στην Κέρκυρα
αναρχική ομάδα cumulonimbus

Συγκέντρωση στην Πάτρα
αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”

ΓΙΑ ΤΟ «ΞΑΦΝΙΚΟ» ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ALLERTA

Η κατάληψη Allerta συνιστά έναν ανοιχτό κοινωνικοπολιτικό χώρο που δημιουργείται την 1η Νοεμβρίου 2017. Η συνειδητότητα της πράξης αυτής ενισχύεται από δύο βασικές διαπιστώσεις: αφενός από την ανάγκη ύπαρξης ενός σταθερού σημείου αναφοράς για τη δημιουργία κοινοτήτων αντίστασης και αλληλεγγύης στο κέντρο της πόλης, και αφετέρου από την πλήρη εγκατάλειψη του εν λόγω κτιρίου για σχεδόν 15 χρόνια στο πλαίσιο ενός ασαφούς ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Κρίναμε, έτσι, σκόπιμη τη σύσταση μίας νέας δομής στην οποία αμφισβητείται έμπρακτα ο κυρίαρχος λόγος, αποδομείται ο θεσμός της ιδιοκτησίας ως πυλώνας του καπιταλιστικού συστήματος, και δοκιμάζεται ένας κοινός τόπος αγώνα στη βάση της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης, της ισότητας, της αυτοδιαχείρισης και της κοινοκτημοσύνης. Με την επανοικειοποίηση και το ζωντάνεμα ενός χρόνια παρατημένου χώρου συγκροτείται ένα κέντρο οργάνωσης πολιτικών δράσεων και κοινωνικών παρεμβάσεων, καθώς στεγάζονται επιχειρήματα ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας, εκμετάλλευσης και επιβολής.

Η εγκατάλειψη του κτιρίου για πάνω από μία δεκαετία δείχνει την πλήρη αδιαφορία για την αξιοποίησή του τόσο από τον δήμο όσο και από το Γηροκομείο στο οποίο ανήκει, με αποτέλεσμα αυτό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΜΠΡΗΣΜΟ ΤΗΣ

Την Κυριακή 21/1, γύρω στις 13.30 το μεσημέρι και λίγο πριν το εθνικιστικό συλλαλητήριο για τη Μακεδονία, φασιστικές ομάδες που συμμετείχαν σ' αυτό ξεκίνησαν μια σειρά επιθέσεων σε κατειλημμένους χώρους. Αφού πρώτα επιτέθηκαν στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο "Σχολείο" και απωθήθηκαν με επιτυχία, στη συνέχεια προσέγγισαν την κατάληψή μας, προκαλώντας ζημιές στην πρόσοψη και τον φράκτη. Οι ζημιές αυτές αποκαταστάθηκαν άμεσα από μέλη της συλλογικότητάς μας, τα οποία στη συνέχεια επέλεξαν να στηρίξουν την αντιεθνικιστική συγκέντρωση στην Καμάρα. Γύρω στις δυο ώρες αργότερα, ομάδα 60-70 φασιστών επιτέθηκε στην κατάληψή μας με μολότοφ και φωτοβολίδες, προκαλώντας τον εμπρησμό της. Εκείνη την ώρα δεν υπήρχε κόσμος στο κτίριο, καθώς βρισκόταν στην συγκέντρωση της Καμάρας. Καθόλη τη διάρκεια της επίθεσης έξω από την κατάληψη βρίσκονταν τόσο ασφαλίτες όσο και κλούβα των ΜΑΤ σταθμευμένη παραδίπλα, οι οποίοι και κάλυπταν την επίθεση χωρίς να παρέμβουν. Η αντίδραση της γειτονιάς πρέπει να αναφερθεί, καθώς κόσμος βγήκε στα μπαλκόνια φωνάζοντας προς τους φασίστες, οι οποίοι απάντησαν σε βρισιές και ρίψη φωτοβολίδων. Όταν οι φασίστες προσπάθησαν να προσεγγίσουν ξανά το Σχολείο, η αστυνομία κράτησε την ίδια στάση, καλύπτοντας τους φασίστες και αποκλείοντας τους συντρόφους μέσα στο κτίριο.

Ας μην ξεγελιέται ο κόσμος: οι επιθέσεις αυτές και ο εμπρησμός του κτιρίου δεν θα μπορούσαν να γίνουν χωρίς την "κάλυψη" του συλλαλητηρίου για τη Μακεδονία. Εκεί πήγαιναν και από εκεί γυρνούσαν. Όλες οι ακροδεξιές και νεοναζιστικές ομάδες καλούσαν εκεί, αλλά κανείς δεν νοιάστηκε για το γεγονός αυτό, προσφέροντάς τους κοινωνική νομιμοποίηση και δημόσιο χώρο για να εκφραστούν και να δράσουν. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να γίνουν υπό άλλες συνθήκες και γι' αυτό ας αναλογιστεί ο καθένας τη στάση του απέναντι στο φασισμό. Αυτές οι ενέργειες από τέτοιες παρακρατικές ομάδες λειτουργούν ως συμπλήρωμα της κρατικής καταστολής απέναντι σ' όσους αγωνίζονται και αντιστέκονται για κάτι καλύτερο. Ας

22 Γενάρη-Αντιφασιστική πορεία
υπεράσπισης της κατάληψης Libertatia

αναλογιστεί ο καθένας ποιους ωφελεί ο εμπρησμός ενός κτιρίου με πάνω από έναν αιώνα ιστορίας, το οποίο και βρισκόταν σε καθεστώς εγκατάλειψης για δεκαετίες. Ενός κτιρίου που εμείς ως αναρχικοί, ελευθεριακοί κομμουνιστές και επαναστάτες αποφασίσαμε να καταλάβουμε και να συντηρήσουμε, αφενός για να καλυφθούν στεγαστικές ανάγκες προλεταρίων, μεταναστών και ανθρώπων που βάζονται από το κράτος και τον καπιταλισμό και αφετέρου για να δημιουργηθεί ένας χώρος ριζοσπαστικής πολιτικής ζύμωσης ατόμων και προώθησης μιας νέας ελευθεριακής κουλτούρας. Πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι πρόκειται για μια εγκληματική ενέργεια, που θα μπορούσε να έχει και τραγικό απολογισμό, δηλαδή νεκρούς.

Οι επιθέσεις αυτές δεν πρόκειται να μας σταματήσουν στον αγώνα ενάντια σε κράτος, κεφάλαιο και φασισμό. Καμία επίθεση δεν πρόκειται να μας τρομοκρατήσει ούτε και πρόκειται να κάνουμε το κατίρι σε κανένα φασίστα, αλλά με ατσαλωμένη τη συνείδησή μας και με πείσμα για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας, θα συνεχίσουμε να μαχόμαστε για τα ιδανικά μας.

**ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ
ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ
ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΑΝΑΧΩΜΑΤΑ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Libertatia, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό

να βρίσκεται σε πολύ κακή κατάσταση. Καθώς ο πρώτος μας στόχος για μετατροπή του χώρου σε ένα ασφαλές και υγιές περιβάλλον βρίσκεται σε εξέλιξη, μαθαίνουμε για την «ξαφνική» εκδήλωση επιθυμίας χρήσης, ενοικίασης ή πώλησης του κτιρίου εκ μέρους του Γεροκομείου, την οποία και κρίνουμε τουλάχιστον ειρωνική. Ακόμη και εάν υπήρχε πράγματι εν εξελίξει σχέδιο πώλησης του κτιρίου (αν και η εγκατάλειψή του για πάνω από μία δεκαετία δεν μπορεί να ενισχύσει το παραπάνω επιχείρημα), είναι προφανές πως αυτό ενεργοποιήθηκε και εντατικοποιήθηκε μετά την κατάληψη του κτιρίου και ενάντια στην προοπτική μετατροπής ενός ξεχασμένου και αθέατου χώρου σε ενεργό κέντρο αγώνα στην πόλη της Κέρκυρας.

Επιπλέον, αναγνωρίζουμε ως εξαιρετικά προκλητικό το σχέδιο ενοικίασης του κτιρίου από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και τον δήμο Κερκύρας με σκοπό την ίδρυση μουσείου ή οπουδήποτε άλλου πολιτιστικού κέντρου τη στιγμή που οι ελλείψεις και οι ανάγκες σίτισης και στέγασης των φοιτητών/-τριών αντιμετωπίζονται συστηματικά ως μη επείγοντα ζητήματα. Το ζήτημα ίσως και να έχει μεγαλύτερες προεκτάσεις, καθώς για την υλοποίηση ενός τέτοιου έργου ο δήμος δεν θα μπορούσε παρά να αναζητήσει κονδύλια, αφού πρώτα όμως με τη συμμετοχή του πανεπιστημίου, θα έχει ντύσει την επιχείρηση με τον μανδύα του πολιτιστικού έργου. Η παραπάνω βλέψη εντάσσεται σε μία ευρύτερη προσπάθεια ανάδειξης του φαίνεσθαι και όχι της ουσίας της πανεπιστημιακής πραγματικότητας, καθώς τροφοδοτεί την εικόνα ενός περιφερειακού μιν, αλλά ανταγωνιστικού πανεπιστημίου που αναπτύσσεται με υποτιθέμενους πρωτοποριακούς

ρυθμούς. Εικόνα η οποία ενισχύεται, άλλωστε, από τις πολυτελείς τελετές αναγόρευσης εκκλησιαστικών και υψηλά ιστάμενων κρατικών φυσιογνωμιών και από τις παρασκηνιακές πιέσεις για την εισαγωγή διδασκτρών στα μεταπτυχιακά προγράμματα. Παράλληλα, ενώ οι φοιτητές/-τριες στερούνται βασικών παροχών και εκδιώκονται από τις εστίες κατά τις τουριστικές περιόδους, η δημιουργία ενός πολιτιστικού κέντρου ενισχύει το τουριστικό και αναπτυξιακό προφίλ του νησιού, γεγονός που μεταφράζεται προφανώς με όρους αμιγούς κέρδους.

Εάν αναλογιστεί κανείς πως το παραπάνω σενάριο επηρεάζει και τη λειτουργία του κοινωνικού φαρμακείου που στεγάζεται κάτω από την κατάληψη και το οποίο θα πρέπει να μεταφερθεί, σε αντίθεση με το σούπερ μάρκετ «Δήμητρα» που βρίσκεται στο ίδιο κτίριο αλλά και υπό την ίδια ιδιοκτησία, γίνεται εμφανές πως προτεραιότητα δεν δίνεται σε δομές αλληλεγγύης και πολιτικής δράσης, αλλά σε επιχειρήσεις που αποκλειστικά αποφέρουν κέρδος. Επισημαίνεται, τέλος, πως ενώ το εν λόγω σχέδιο παρουσιάζεται ως «μέσο αξιοποίησης» του κτιρίου με θετικό κοινωνικό και πολιτιστικό αντίκτυπο, παραβλέπεται το γεγονός ότι μέσω της κατάληψης το κτίριο αξιοποιείται ήδη. Με την αναμφίβολη, βέβαια, διαφορά ότι δεν πρόκειται για αξιοποίηση με όρους κερδοφορίας και επιχειρηματικότητας, αλλά για την αδιαμεσολάβητη χρήση ενός χώρου προκειμένου να στεγαστεί η ευρύτερη προοπτική της ελευθεριακής κοινωνικής αυτοθέσμησης.

κατάληψη Allerta

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Στις 14 Νοέμβρη μία παρέα απόμων σκλείδωσε τις πόρτες του Πολυτεχνείου απαγορεύοντας την είσοδο σε εκατοντάδες ανθρώπους και επιβάλλοντας ελέγχους ακόμα και σε παιδιά δημοτικού τα οποία επισκέφτηκαν το ίδιο πρωί τον χώρο. Αποφάσισε και διέταξε την απαγόρευση των «κομματικών και πολιτικών οργανώσεων» στο Πολυτεχνείο και την παρουσία αναρχικών-αντιεξουσιαστικών συλλογικοτήτων με τον τρόπο που οι ίδιες επιλέγουν, όπως παραδέχονται οι ίδιοι στο κείμενό τους. *(«Η γενικότερη τοποθέτηση που έλεγε να μην μπουν ούτε σύντροφοι και συντρόφισσες με τις πολιτικές τους οργανώσεις/συλλογικότητες, κάτι που δεν ήταν για μας κύριο σημείο και για αυτό δεν ήταν στην ανακοίνωση, σήμαινε πρακτικά να μην βάλουν τραπεζάκι και να μην έχουν μέσα στην κατάληψη πολιτικό σώμα», από το κείμενο μετά την εξάτμιση της «κατάληψης»)*

Ως αναρχικοί, αγωνιζόμαστε για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση η οποία περνάει μέσα από την πλιτιά απεύθυνση στους κοινωνικά και ταξικά καταπιεσμένους. Προωθούμε την οργάνωση των από τα κάτω στις κοινωνικές, ταξικές και πολιτικές οργανώσεις της βάσης προκειμένου να μην είναι η κοινωνία και η τάξη μας έρμαια του κράτους και του κεφαλαίου, για να μην είναι οι αγωνιζόμενοι και η ασφυκτιούσα κοινωνική βάση έρμαια επίδοξων «σωτήρων και λυτρωτών». Με βάση αυτό το σκεπτικό βρισκόμαστε στους αγώνες- και κάθε χρόνο ως συλλογικότητα στο Πολυτεχνείο- και αυτές τις ιδέες προωθούμε με τον τρόπο που επιλέγουμε χωρίς να εκχωρούμε σε κανέναν το δικαίωμα να μας επιβάλλει τη θέλησή του, είτε πρόκειται για κόμμα, είτε πρόκειται για απόκομμα. Θεωρούμε φυσικά πως η κοινωνική και ταξική χειραφέτηση είναι έργο του ίδιου του κοινωνικού υποκειμένου και όχι φαντασιόπληκτων «λυτρωτών» *(«σήμαινε λύτρωση της εξέγερσης από την εξουσία, την ιεραρχία και την καθοδήγηση»* ό.π.) που καβάλα στα φανταστικά τους άλογα θα μας απελευθερώσουν.

Έχουμε βρεθεί και στο παρελθόν πολλές φορές αντιμέτωποι με επίδοξους ηγεμόνες του Πολυτεχνείου και καπνλευτές της εξέγερσης, άλλοτε μεγαλύτερους κι άλλοτε μικρότερους, οι οποίοι κάθε φορά που επιχειρούσαν να επιβληθούν, αξιοποιούσαν ως αξία χρήσης την Εξέγερση του '73, ενώ πρακτικά επεδίωκαν τον αποκλεισμό όλων των υπολοίπων και την εδραίωση της δικής τους κυριαρχίας. Κι έχουμε δώσει μαζί με πολλούς άλλους μάχες ενάντια στην καταστολή και τους κομματικούς στρατούς για να παραμείνει το Πολυτεχνείο ένας χώρος ανοιχτός για χιλιάδες, οι οποίοι κάθε χρόνο και με διαφορετικές αφητηρίες το επισκέπτονται, για να θυμηθούν και να τιμήσουν,

για να εμπνευστούν και να αντλήσουν από τα περιεχόμενα της Εξέγερσης του '73.

Άλλωστε το μήνυμα εκείνης της εξέγερσης δεν αποτελεί ιστορικό απολίθωμα, αλλά συνέχισε να εμπνέει τους αγώνες στα χρόνια της μεταπολίτευσης συμβολίζοντας την άρνηση της ειρήνευσης, της αφομοίωσης και της συνθηκολόγησης. Το Πολυτεχνείο έγινε διαχρονικά χώρος συνάντησης κοινωνικών, ταξικών και πολιτικών υποκειμένων, πεδίο συλλογικοποίησης της αντίστασης μέσα από συνελεύσεις, καταλήψεις, συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής. Γεγονότα που άλλοτε πυροδότησαν και άλλοτε συμμετείχαν σ' αυτά αναρχικοί, όπως η κατάληψη του '90 ενάντια στην αθώωση του μπάτσου Μελίστα για τη δολοφονία του Μ. Καλτεζά, οι μαθητικές ταραχές του 1991-92, η κατάληψη του '94 μετά την εισβολή της αστυνομίας σε όλες τις καταλήψεις της Αθήνας και τις συλλήψεις αναρχικών στα τραπεζάκια της Πατησίων, η εξέγερση του '95 που ξεκίνησε ως πράξη αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους και τους εξεγερμένους των φυλακών Κορυδαλλού ως το Δεκέμβρη του '08 και πλήθος άλλων μικρότερων στιγμών αντίστασης, σημάδεψαν την πορεία των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και έγιναν σημεία αναφοράς για τη ριζοσπαστικοποίηση των συνειδήσεων. Δεν κατάφεραν μόνο να σαμποτάρουν τη ρητορική της εξουσίας που ήθελε το Πολυτεχνείο σύμβολο της αστικής δημοκρατίας και ταφόπλακα της εξέγερσης, αλλά δημιούργησαν ρήγματα στην επιβολή της κοινωνικής συναίνεσης, απευθύνθηκαν και κινητοποιήσαν ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις. Η προκρούστεια παραχάραξη και ιδιοποίηση αυτών των αγώνων και των εξεγέρσεων, που αποτελούν συλλογικό πεδίο, για τη δικαιολόγηση της εξουσιαστικής επιβολής πάνω σε αγωνιζόμενους ανθρώπους και την εξυπηρέτηση μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων αποτελεί ωμή σκύλευση. Μικροπολιτικές σκοπιμότητες που εκδηλώθηκαν μέσω της απαγόρευσης πρόσβασης στο Πολυτεχνείο προς οποιονδήποτε δεν αποδεχόταν τους όρους που έθεσε μία περιστασιακή μάζωξη. Με διακηρύξεις, που μεταξύ άλλων δεν έκαναν άλλο παρά να αναπαράγουν μια καθεστωτική εμπνευσμένη «αντι-πολιτική», η οποία αποτελεί το καμουφλάζ για την απόλυτη κυριαρχία του συγκαλυμμένου πολιτικού τακτικισμού, των κατά τα άλλα δήθεν «αντιπολιτικών». Η διαστρέβλωση και ο ευτελισμός του αναρχικού απελευθερωτικού προτάγματος σε υπόθεση μιας προσωρινής παρέας που αποφασίζει και διατάσσει, η μετατροπή της εξέγερσης σε καρικατούρα, οι απειλές και οι βρισιές σε όποιον δεν ταίριαζε οπτικά στο παρεάκι, η απαγόρευση εισόδου στο Πολυτεχνείο σε αγωνιστές που έχουν δώσει το αίμα τους μέσα σε αυτό, δυστυχώς, δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία.

Πρόκειται για την αντικειμενική συνέχεια μιας εξουσιαστικής κατρακύλας, στην οποία θεωρείται από κάποιους σχεδόν αυτονόγητη η εφαρμογή της βασικής εξουσιαστικής «αρχής»: της δύναμης του κατά συνθήκη ισχυρού απέναντι σε όσους θεωρεί κατά περίπτωση αδύναμους.

Όχι μόνο δεν είναι αυτονόγητη αυτή η επιβολή, αλλά αντίθετα κατά κανένα τρόπο δεν συνδέεται με εμάς, κι από τη θέση μας μέσα στον αναρχικό αγώνα την αντιμαχόμαστε και θα την αντιμαχόμαστε πάντα. Αυτή η επιβολή είναι η υλική έκφραση μιας βαθιά αντικοινωνικής, ελιτίστικής και αντικινηματικής αντίληψης, η οποία ανεξάρτητα από την φρασεολογία που χρησιμοποιεί, αντιμετωπίζει τους από τα κάτω με τον τρόπο που ορίζουν οι εξουσιαστικές ελίτ. Ως «κατώτερους» και «ασήμαντους», ως αξίες χρήσης και ακολουθητές των σχεδίων των εκάστοτε αρχηγών και αρχηγίσκων. Με την ίδια εκθροπάθεια αντιμετωπίζεται και το κίνημα, γιατί αποτελεί το μόνο πραγματικό εμπόδιο στην εξουσιοφρένεια των μικρο-ηγεμόνων που αντί της συλλογικής αυτοοργάνωσης, θέλουν να επιβάλουν την «οργάνωση» των φέουδων και των συμμοριών. Το κίνημα είναι ανοιχτό στην διαπάλη ιδεών και τάσεων και όχι στην υποταγή του σε παραληρηματικούς σχεδιασμούς. Είναι ανοιχτό στους χιλιάδες που υποφέρουν κάτω από την κρατική και καπιταλιστική τυραννία και όχι πεδίο άσκησης εξουσίας, για να επιβάλλει κανείς τα δήθεν «κεκτημένα» του. «Κεκτημένα» που στο προκείμενο έφτασαν στο αδιανόητο σημείο να αναλαμβάνεται η ευθύνη για τον αποκλεισμό αναρχικών συλλογικοτήτων από το χώρο του Πολυτεχνείου *(«Για αυτό και μέχρι σήμερα θεωρούνταν κεκτημένο των αναρχικών ότι στις ανοιχτές καταλήψεις και δράσεις δεν βγάζει κανείς το υλικό της πολιτικής του οργάνωσης ή συλλογικότητας»* ό.π.)

Το Πολυτεχνείο ήταν και παραμένει ένας χώρος του κινήματος και όχι τσιφλίκι όσων ορίζουν ως καθοδηγητές του τίποτα, ποιος θα κάνει εκδήλωση, τι χαρακτηριστικά θα έχει, αν θα έχει πολιτική παρουσία και πώς θα είναι αυτή. Ο χαρακτήρας του είναι αποτέλεσμα της κινητοποιήσεως και της παρουσίας πάρα πολλών, αυτών που κάποιοι απίθανοι ελιτιστές της συμφοράς απαξιώνουν ως «πρόβατα». Η παρουσία μας εκεί έχει κερδηθεί, χάρις στην συνεισφορά και τον αγώνα χιλιάδων, τους οποίους κανείς δεν δικαιούται να αποβάλει ή να τους επιβάλει face control, θέτοντάς τους ως προϋπόθεση για την παρουσία τους εκεί την αποδοχή οποιωνδήποτε «όρων» που αποφάσισαν 15 μεταξύ τους. *(«Πρακτικά σήμαινε, ότι όποιοι ήθελαν μπορούσαν να μπουν αρκεί να ανταποκρινόντουσαν σε δυο πολιτικούς όρους»*, από το ίδιο κείμενο) Και το γεγονός ότι ο κατασταλτικός στρατός των ΜΑΤ πολύ

δύσκολα θα εισβάλλει σε αυτό το χώρο, ότι είναι εφικτό να πραγματοποιούνται συνελεύσεις και εκδηλώσεις εκεί, ότι αποτελεί καταφύγιο και ορμητήριο για τους αγωνιστές οφείλεται σε μεγάλο βαθμό σε αυτή την μαζική αγωνιστική παρακαταθήκη και σίγουρα όχι σε 10 κάγκελα ή στη «συμβολή» όσων φαντασμένων το αξιοποιούν για να αποκλείσουν όσους δεν είναι σαν τα μούτρα τους.

Ως συλλογικότητα παραμείναμε στο χώρο έξω από το Πολυτεχνείο όπου εδώ και χρόνια προωθούμε υλικό αντιπληροφόρησης κατά τη διάρκεια του τριμήνου. Η υποτιθέμενη «κατάληψη» όπως ήταν αναμενόμενο, όχι μόνο δεν ζωντάνεψε το Πολυτεχνείο, αλλά αποτέλειωνε κατά τη διάρκειά της, την όποια ζωντάνια και μαζικότητα έχει απομείνει στο χώρο έπειτα από δεκαετίες καπηλείας του από τους κομματικούς μηχανισμούς. Το απόκομμα αντικατέστησε την γραμμή της πολλαπλής κομματικής καπηλείας- η οποία ήταν αναγκασμένη χάρις σε αγώνες να μην αποκλείει όσους δεν ποδηγετεί, με την γραμμή της μίας και μοναδικής καπηλείας, η οποία αποκλείει όσους δεν ποδηγετεί.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη την Πέμπτη 16 Νοεμβρίου έπειτα από κάλεσμα της «Ταξικής Αντεπίθεσης- Ομάδα Αναρχικών-Κομμουνιστών» πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Εξαρχείων, η οποία κινήθηκε προς το Πολυτεχνείο και εκατοντάδες μπήκαν μέσα σε αυτό από την πύλη της οδού Στουρνάρη. Η υποτιθέμενη «κατάληψη» απλώς εξαφανίστηκε, κάτω από το βάρος της αδυναμίας της να συγκροτήσει οτιδήποτε πέρα από τον αποκλεισμό. Μόλις αυτός ο αποκλεισμός έπαψε να υπάρχει, έπαψε να υφίσταται και η «κατάληψη», η οποία εξατμίστηκε όταν συνέβη το αυτονόητο, όταν πολλοί σύντροφοι και συντρόφισσες βρέθηκαν στο «φυσικό» τους χώρο, απλώς αδιαφορώντας για τους φετβάνες του «κλειδοκράτορα». Αυτή η αυτονόητη εδώ και χρόνια δυνατότητα συντρόφων και συντροφισσών να βρίσκονται μέσα στο Πολυτεχνείο, είχε τεθεί υπό αμφισβήτηση και υπό «περιορισμό». Χωρίς να έχουμε αυταπάτες για την συνολική κατάσταση του κινήματος, (και την διαχρονική προβληματική υποκατάσταση των λειτουργιών του από το «χώρο»), από την πλευρά μας δεν μπορούμε παρά να δούμε ως εκ των ων ουκ άνευ, την παρουσία των αναρχικών και των αγωνιστών στο Πολυτεχνείο. Δεν μας εκπλήσσει φυσικά η επιλεκτική «όραση» εκείνου που μέσα στους εκατοντάδες «εξχώρισε» κι έκανε «αναγνωρίσεις» προσπαθώντας να συνδέσει τα ασύνδετα, ούτε θεωρούμε πως από την έκκληση για φαγητό και τσιγάρα έλειψε και η αντίστοιχη για γυαλιά πολιτικής μυωπίας.

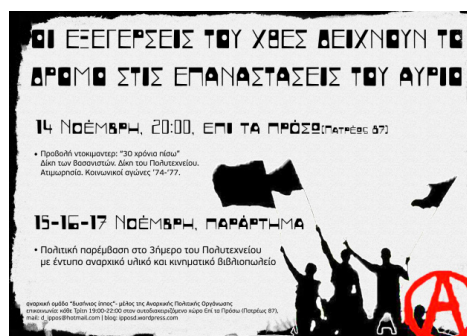
Εν τέλει, η υποτιθέμενη «αντιπολιτική», συνίσταται στον πολιτικό τακτικισμό συγκεκριμένου ατόμου, το οποίο με μέσο την αποτυχία της προσπάθειάς του για δια-

μιουργία μονοπωλιακής επιχείρησης και ιδιοκτησιακής χρήσης ενός χώρου αγώνα, στοχοποιεί και συκοφαντεί συνεχίζοντας την απελπισμένη προσπάθεια να τεθεί «στο επίκεντρο» με κάθε τρόπο, και κυρίως μέσω της διαρκούς πρόκλησης και της δημιουργίας συνθηκών αντιπαράθεσης, σε μια μάταιη αναζήτηση μιας κάποιας υποστάσης. Ο αποκλεισμός, η επιβολή όρων, οι απειλές, οι «αναγνωρίσεις», είναι οι εκδηλώσεις αυτής της προσπάθειας δημιουργίας επικίνδυνων για τον αγώνα καταστάσεων και συγκεκριμένα της πρόκλησης σύγκρουσης και της επίθεσης σε ανθρώπους του κινήματος η οποία υποδηλώνεται και επιδιώκεται εδώ και καιρό. (από το ίδιο κείμενο: «Επιπλέον, υπήρχαν σύντροφοι που δεν ήθελαν την φυσική σύγκρουση μέσα στο κίνημα»... δηλαδή υπήρχαν και άλλοι, που την ήθελαν, κάτι που είχε γίνει ξεκάθαρο και σε συνέλευση της προηγούμενης μέρας). Ο αιώτερος αντικειμενικός σκοπός της «κατάληψης» λοιπόν, ήταν απλώς να τοποθετήσει ενόψει εκθροικού διλήμματος προς το ίδιο το κίνημα. Ή θα έπρεπε να αποδεχθεί την επιβολή ή θα έπρεπε να κινηθεί λαμβάνοντας υπόψη την προσδοκία για εκτράχυνση της κατάστασης. Είναι η ποιότητα των συντρόφων και των συντροφισσών και η άρνησή τους να προσχωρήσουν στη λογική του «ισχυρού» που ακύρωσε τόσο την αποδοχή της επιβολής όσο και τις προσδοκίες για εκτράχυνση.

Και, προφανώς, οι προσδοκίες για «εκτράχυνση» καθώς και η απονοματοδότηση του αναρχικού αγώνα είναι εύκολα αναγνωρίσιμες από τους κρατικούς μηχανισμούς, οι οποίοι μπορούν να αξιοποιούν κατά το δοκούν μία συνθήκη, την οποία έχουν δημιουργήσει όσοι σπεκουλάρουν στο φετιχισμό της βίας, στις αντικοινωνικές συμπεριφορές, στον ευτελισμό της αναρχικής θεώρησης και πρακτικής. Να την αξιοποιούν στην κατεύθυνση της καταστροφής του αναρχικού κινήματος -μέσω της αναπαραγωγής της μηντιακής καρικατούρας του «αλλοπαρόσαλα βίαιου και αντικοινωνικού»-, και της επιχείρησης απομόνωσής του από την κοινωνική και ταξική βάση. Είναι οι ίδιοι λοιπόν αποκλειστικά υπεύθυνοι για τη διαρκή υπονόμευση του αγώνα και για την αξιοποίησή της.

Από την πλευρά μας είναι αυτονόητο ότι ούτε οι φανερές και κρυφές απειλές και προκλήσεις μας συγκινούν, ούτε και πρόκειται να ζητάμε την άδεια από κανένα μεγαλομανή για την παρουσία μας στο Πολυτεχνείο και σε οποιοδήποτε χώρο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, και θα συνεχίσουμε να βρισκόμαστε απέναντι στις προσπάθειες του οποιουδήποτε για τη γελοιοποίηση και την καπήλευση της Αναρχίας και της Εξέγερσης.

Αναρχική Συλλογικότητα «Κύκλος της Φωτιάς»- μέλος της ΑΠΟ

εκδήλωση και πολιτική παρέμβαση στο τριήμερο του Πολυτεχνείου στο Παράρτημα από την αναρχική ομάδα "δυσήνιος ήπιος"

εκδήλωση από την αναρχική ομάδα cumulonimbus

κάλεσμα στην πορεία της 17ης Νοέμβρη από τη συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχικό "μαύρο και κόκκινο"

ΓΙΑ ΤΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ»

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Ο εθνικισμός είναι ενιαίος και αδιαίρετος παντού. Δεν αποτελεί καμιά ιδεολογία, υπάρχει σε όλες τις χώρες γιατί είναι απαραίτητος για την προστασία των αφεντικών. Γι' αυτό αλληλοτροφοδοτείται. Ο ένας φασίστας δείχνει τον άλλο -όμοίό του- στην απέναντι πλευρά ώστε να συνεχίζει ο φασισμός να σφάζει φτωχούς και τα αφεντικά να συνεχίζουν να κοιμούνται ήσυχα. Ένα από τα πιο παλιά κόλπα των ισχυρών για να συνεχίζουν: το διαίρει και βασίλευε. Να δημιουργούν μια φανταστική εικόνα ψεύτικης ενότητας μεταξύ των δήμιων και των θυμάτων. Κι όταν πια οι εργάτες περισσεύουν από τη μηχανή των καπιταλιστών, γιατί η τελευταία βρίσκεται σε κρίση τότε ο εθνικισμός αποκαλιναγωγείται και ενεργοποιείται δυναμικά από το κράτος και το κεφάλαιο: είναι ο καιρός του πολέμου, ο καιρός δηλαδή όπου θα καταστραφούν υποδομές και θα σκοτωθούν περιττοί άνθρωποι για να ξαναξεκινήσουν οι ισχυροί από την αρχή την ιστορία της εκμετάλλευσης όσων απέμειναν. Ορίστε κύριοι, συμπολίτες και συμπολίτισσες που επιθυμείτε να συμμετάσχετε στη διαδήλωση των εθνικιστών-φασιστών για το όνομα της Μακεδονίας γιατί πραγματικά θα «αγωνιστείτε». Για τον πόλεμο, τη φτώχεια, την εξαθλίωση και το θάνατο. Γιατί αυτό σημαίνει εθνικισμός. Αυτό σήμαινε πάντα.

Λίγη γεωπολιτική ανακατωσούρα

Αποτελεί πάντως άξιο παρατήρησης το γεγονός ότι 25 χρόνια διαξιφισμών πάνω σε αυτό το «δυσεπίλυτο εθνικό ζήτημα» συμπυκνώθηκαν σε δυο βδομάδες και όλοι μοιάζουν πολύ ώριμοι να συζητήσουν σοβαρά πάνω στο ζήτημα. Είναι προφανές για όποιον αρέσκει να ασχολείται με τους εσωτερικούς ανταγωνισμούς των μεγάλων δυνάμεων ότι η νέα παράδοση μα υπαρκτή συμμαχία της Ρωσίας με την Τουρκία και το Ιράν έχει ταραξεί αρκετά τις ισορροπίες της περιόδου της μονοκρατορίας των ΗΠΑ. Οι ανταγωνισμοί οξύνονται και δυνάμεις που μέχρι πρότινος μπορούσαν να έχουν μόνο περιφερειακό ρόλο σήμερα φαίνεται να αναβαθμίζουν την ομοίως με άλλους εγκληματική δράση τους με την ανάμειξή τους σε περισσότερα θερμά μέτωπα πολεμικών συγκρούσεων. Οι Αμερικάνοι δεν μπορούν να μείνουν με τα χέρια σταυρωμένα. Η απώλεια της προοπτικής τους για μια Συρία δίχως Άσσαντ, ο σοβαρός τραυματισμός των σχέσεων με την Τουρκία εξαιτίας των συγκρουόμενων συμφερόντων στη Βόρειο Συρία, η εύρεση συμμάχων από το Ιράν με την οποία σπάει το καθεστώς απομόνωσης που επιχειρούσαν να επιβάλλουν οι ΗΠΑ και η πρώτη σχετικά επιτυχής εμπλοκή της Ρωσίας σε μια πολεμική σύρραξη έξω

από τις χώρες δορυφόρους της σπκνώνουν άμεσα μέτρα από την πλευρά των ΗΠΑ. Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να κατανοηθούν οι κινήσεις του κράτους των ΗΠΑ για ενεργό υποστήριξη των στηριγμάτων τους στην ευρύτερη περιοχή. Αυτή τη σημασία είχε η αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ που πυροδοτεί έναν νέο κύκλο αίματος στην Παλαιστίνη, αυτό το νόημα έχει και η υποστήριξη των διαπραγματεύσεων για το «Μακεδονικό» με στόχο την εξεύρεση λύσης ώστε η (πΓΔ) Μακεδονία να μπει στο NATO και να συγκροτηθεί ένα μέτωπο σταθερών συμμαχιών στα Βαλκάνια με τους δυτικούς «συμμάχους». Είναι γνωστό ότι στις δυτικές δημοκρατίες ο «κυρίαρχος» λαός είναι κυρίαρχος στο μέτρο που οι επιλογές του, οι οποίες υπαγορεύονται από τα πάνω, συμφωνούν με τις προσαγές του καπιταλιστικού κόσμου. Εάν όμως υπάρχουν μερικές φορές ανακολουθίες τόσο χειρότερο για τους λαούς. Η νέα συγκυρία, την οποία προσπαθούν να εκμεταλλευτούν ΗΠΑ/Ελλάδα έχει να κάνει με την άνοδο στην εξουσία της γείτονος χώρας (μετά από 11 χρόνια) ενός σχηματισμού που δεν προέρχεται πολιτικά από τους εθνικιστές του VMRO του Γκρούεφσκι. Οι σοσιαλδημοκράτες του Ζάεφ θέλουν να ανταλλάξουν τον εθνικισμό της προηγούμενης περιόδου με υποσχέσεις για καλύτερο επίπεδο ζωής στη χώρα μέσα από την σύνδεσή της με την Ε.Ε. και το NATO. Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτή την προοπτική είναι η συμφωνία με την Ελλάδα. Και αυτό είναι που κυνηγούν σήμερα.

ΣΥΡΙΖΑ: ο νέος Παλιάτσος των Ιμπεριαλιστών στην Ανατολική Μεσόγειο

Η συνέχεια του ελληνικού κράτους και της ελληνικής αστικής τάξης είναι η συνέχεια των στρατηγικών επιλογών τους. Η συμμετοχή στο NATO και την Ε.Ε. τον ανταγωνισμό με τις υπόλοιπες περιφερειακές δυνάμεις στην περιοχή (με σημαντικότερη την Τουρκία) την αναβάθμισή της σε στρατηγικό και πρωτεύοντα εταίρο του Δυτικού μπλοκ και την οικονομική κυριαρχία του ελληνικού κεφαλαίου στη Βαλκανική ενδοχώρα. Μόνο η επένδυση των ΕΛ.ΠΕ. στη γειτονική χώρα ανέρχεται στα 200.000.000 ευρώ ενώ μόλις στις 13/1/18 ανακοινώθηκε η εξαγορά της EDS, εταιρείας ηλεκτρισμού με μεγάλο μερίδιο στη FYROM και άλλες βαλκανικές χώρες από τη ΔΕΗ (για να αναφέρουμε μόνο κάποιες από τις μεγαλύτερες κινήσεις οικονομικής διεξόδου). Οι στρατηγικές αυτές στοχεύσεις του ελληνικού κράτους/κεφαλαίου δεν μπορούν να αναιρεθούν από καμιά «συναγωνιστική» πολιτική δύναμη όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Αντιθέτως, στόχος αυτών των δυνάμεων είναι να αποδειχθούν καλύτερες από τις υπόλοιπες παραδοσιακές δυνάμεις που διαχειρίστηκαν τις τακτικές του ελληνικού κράτους στο να αναχθεί αυτό σε κυρίαρχο πόλο στην Ανατολική Μεσόγειο. Κι αυτό κάνει. Η συνάντηση του Παλιάτσου Τσίπρα με τον Τράμπ στην Ουάσινγκτον ήταν παραπάνω από αποκαλυπτική των προθέσεων του. Η δουλικότητα της όλης

παρουσίας εξέπεμπε το μήνυμα ότι η Ελλάδα διατίθεται με νέα ορμή να γίνει ο πλαισιών των Αμερικανών στην περιοχή άνευ όρων. Η τιμική υποδοχή του εγκληματία Νετανιάχου στην Αθήνα, απλώς ολοκλήρωσε την εικόνα της στρατηγικής συμμαχίας με ΗΠΑ-Ισραήλ. Οι «αυστηροί τόνοι» κρατήθηκαν μόνο απέναντι στον φασίστα Ερντογάν όχι βέβαια γιατί καταπιέζει τους λαούς στην Τουρκία ή γιατί έχει την χώρα ουσιαστικά σε μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, αλλά τα επονομαζόμενα εθνικά ζητήματα. Άλλωστε την ποιότητα της δράσης της η κυβέρνηση την έδειξε με τη σύλληψη των 9 αριστερών Τούρκων μια μέρα πριν την άφιξη του Ερντογάν.

Με λίγα λόγια, τα νατοϊκά τηλεφώνια σπκώθηκαν και έδωσαν εντολή και στις δύο πλευρές των συνόρων να λύνουν αυτή την ασήμαντη υπόθεση με την εγγύηση φυσικά των μεγάλων αφεντικών. Έτσι ο ΣΥΡΙΖΑ άρπαξε την ευκαιρία. Αύριο θα μπορεί να κομπάζει ότι έλυσε το Μακεδονικό, ταυτόχρονα θα βάλει πολιτικό ζήτημα στη ΝΔ εάν θα διαχυθεί ή όχι στο σώμα των ακροδεξιών ενώ ταυτόχρονα θα έχει επιτελέσει τον ρόλο του να ικανοποιήσει τα στρατηγικά συμφέροντα της αστικής τάξης για οικονομική διεξόδου στα Βαλκάνια. Επιπλέον υποβοηθά στην συγκρότηση και ανάπτυξη του φασιστικού εσμού στα δεξιά της ΝΔ με στόχο να κόψει ψήφους από τον βασικό του αντίπαλο στις επόμενες εκλογές. Η χυδαία στάση του ΣΥΡΙΖΑ για να διατηρηθεί στην εξουσία ουσιαστικά υποστηρίζει τους φασίστες, οι οποίοι βγαίνουν κερδισμένοι μέσω μιας ρητορικής που εντός του εθνικιστικού πεδίου για το όνομα ουσιαστικά κατηγορεί την (αριστερή) κυβέρνηση για «προδοσία» και τη δεξιά αντιπολίτευση για αδράνεια. Τέλος φυσικά με τη συζήτηση περί ονοματολογίας τις μέρες ψήφισής του πολυνομοσχεδίου για την αποτροπή των απεργιών αποπροσανατολίζει τα κατώτερα στρώματα από το νέο κύμα μέτρων που θέλει να περάσει. Το πολυνομοσχέδιο που πρόκειται να ψηφιστεί στις 14 Γενάρη, η συνεχόμενη επιβολή όλο και σκληρότερων οικονομικών μέτρων, οι εκδικητικές απολύσεις και οι ολοένα αυξανόμενες εργατικές δολοφονίες, οι πλειστηριασμοί α' κατοικίας, τα χτυπήματα στους αυτοοργανωμένους χώρους, οι αλλαγές στον σωφρονιστικό κώδικα έρχονται να ενισχύσουν την επίθεση που έχουν εξαπολύσει κράτος και κεφάλαιο στα πληβειακά στρώματα. Όλα αυτά θα πρέπει να θαφτούν κάτω από τη σκιά του εθνικισμού με αφορμή την ονοματολογία.

Η όλη κατάσταση αποκαλύπτεται δε πλήρως από το γεγονός ότι οι παραδοσιακοί φορείς της αστικής τάξης στην Ελλάδα ουσιαστικά συμπορεύονται με την κυβέρνηση. Η συμμαχία μεγάλου κεφαλαίου-ΝΔ-Εκκλησίας περιμένει να τελειώσει η όλη ιστορία με την ελπίδα να κλείσει το όλο ζήτημα να αποποιηθεί την διαδικασία με το επιχείρημα ότι δεν ήταν αυτή κυβέρνηση και να ασχοληθεί μόνο με την καλύτερη εκμετάλλευση των ντόπιων και βαλκανίων εργατών. Business as usual.

Εμείς – Γράμμα σε παλιούς συντρόφους

Για μας ο διεθνισμός δεν είναι κάτι αφηρημένο, ένας ελιγμός για να ξεφύγουμε από τη δύσκολη θέση της υπάρχουσας κατάστασης όπου δεσπόζει η καταπίεση και η μισαλλοδοξία. Διεθνισμός σημαίνει αγώνας ενάντια στον εθνικισμό ως ενιαία και αλληλοτροφοδοτούμενη αντίληψη. Σημαίνει την επαφή, συζήτηση και σύμπραξη με συντρόφους σε άλλες χώρες ώστε να αντιπαλέψουμε από κοινού τις συγκρούσεις στις οποίες πάνε να μας εμπλέξουν τα κράτη για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των αρχουσών τάξεων σε κάθε χώρα, να αντιπαλέψουμε τα σχέδια των πλανητικών αφεντικών του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε. όχι όμως προσπαθώντας δήθεν να «εκτρέψουμε» τον εθνικισμό ενάντια στις υπερεθνικές ενώσεις, όπως βαυκαλίζεται ότι κάνει ένα τμήμα της αριστεράς, αλλά με πραγματικούς κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες σε κάθε πλευρά των συνόρων. Με την έμπρακτη αλληλεγγύη μας σε αγωνιστές σε κάθε χώρα που δίδονται και φυλακίζονται από τις αστυνομίες και τα κράτη τους. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το ζήτημα του ονόματος είναι μια κοροϊδία. Πρώτα απ' όλα γιατί δεν έχει να κάνει σε τίποτε η διαχείριση του με την ιστορία, τον πολιτισμό και τα τοιαύτα, γιατί εάν είχε να κάνει με αυτά τα ανθρώπινα η λύση θα ήταν εύκολη και θα είχε προκύψει εδώ και καιρό με κοινωνικούς όρους. Χιλιάδες άνθρωποι Έλληνες και Σλαβο-Μακεδόνες αλλάζουν πλευρά στα σύνορα δίχως κανένα πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι η ίδια η ύπαρξη του συνόρου. Όλων των συνόρων. Το «ζήτημα» είναι πολιτικό. Βαφτίζεται εθνικό

ζήτημα για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η ελληνική αστική τάξη θέλει να κυριαρχήσει στην οικονομική εκμετάλλευση της περιοχής χωρίς καμία αντίδραση. Σε αυτή τη διαδικασία η κάθε πλευρά χρησιμοποιεί τους εθνικιστές ως «ομάδα πίεσης» κάτι τέτοιον στα Σκόπια σκαρφίστηκαν ότι είναι απόγονοι του Μ. Αλεξάνδρου και κάτι παρόμοιοι στην Αθήνα κατασκεύασαν την εθνική ταυτότητα με Αρχαία Ελλάδα, Βυζάντιο και άλλες φανταστικές εξιστορήσεις. Οι μεν επιλέγουν να ονομάζονται Μακεδόνες για να τονίσουν την υποτιθέμενη αρχαία καταγωγή τους και οι δε αποκαλούν μια χώρα ως πρώην επαρχία μιας άλλης χώρας που δεν υπάρχει πια. Η γελοιότητα δίνει και παίρνει. Όμως από το γελοιό εύκολα μπορούμε να βρεθούμε στο επικίνδυνο. Αφενός η αναβάθμιση των εθνικιστικών παθών σε μια περίοδο όπου ο παγκόσμιος καπιταλισμός βρίσκεται σε κρίση και οι ανταγωνισμοί εύκολα ξεσπούν σε περιφερειακές συγκρούσεις, η προοπτική της μεταφοράς αυτών των συγκρούσεων σε πολεμικά μέτωπα και στη Δύση ολόένα αυξάνεται. Εμπόλεμη κοινωνία είδαμε πολύ καλά τι σημαίνει στην υπόθεση της Συρίας και άλλων χωρών, οι εθνικιστικές συμμορίες να λυμαίνονται τους δρόμους όσο τα γεράκια των δυνάμεων διαλύουν τη χώρα, ένας λαός στην προσφυγιά.

Σήμερα όμως τεράστια σημασία έχει πως θα απαντήσει το ευρύτερο αντιφασιστικό, επαναστατικό και αναρχικό κίνημα σε αυτή τη νέα φασιστική και εθνικιστική πρόσκληση. Γνωρίζουμε ήδη ότι το πράγμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό για να το αφήσουμε να εξελιχθεί. Ήδη οι φασίστες προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τον όποιο παροξυσμό δημι-

ουργούν με το Μακεδονικό για να χτυπήσουν καταλήψεις, μετανάστες κ.λπ. Απευθύνουμε ένα διαρκές κάλεσμα στον κόσμο του αγώνα, σε παλιούς συντρόφους που έχουν αντιμετωπίσει ξανά τις εθνικιστικές εξάρσεις να δηλώσουν το παρόν, να αυξήσουμε την επαγρύπνηση και να προετοιμάσουμε την αντιφασιστική διεθνιστική παρέμβαση και παρουσία στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Το κίνημα και οι αναρχικοί περισσότερο θα πρέπει να απαντήσουμε στον φασισμό και την εθνικιστική απειλή πριν αυτή βρει διευρυμένα ακροατήρια και οπαδούς.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΚΑΙ ΚΑΜΙΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 21^{ΗΣ} ΓΕΝΑΡΗ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ-ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΥΣ

ΣΕ ΤΟΥΡΚΙΑ, ΣΛΑΒΟ/ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΟΙ ΛΑΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΝ ΤΙΠΟΤΕ

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥΣ ΠΛΑΘΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΗ ΜΙΣΑΛΛΟΔΟΞΙΑ

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΧΑΜΕΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΝΑΤΟ – Ε.Ε. – ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

MAYPO & KOKKINO
συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό
-μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

«ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΑΓΚΑΛΙΑ ΜΕ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ»

[ανακοίνωση για τα γεγονότα της Θεσσαλονίκης]

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Βαλκανικός συντονισμός,
αντίσταση, αλληλεγγύη, διεθνισμός

ПРОТИВ НАЦИОНАЛИЗМОТ И КАПИТАЛИЗМОТ

Балканска координација, отпор,
солидарност, интернационализам

KUNDËR NACIONALIZMIT DHE KAPITALIZMIT

Koordinim ballkanik, rezistencë,
solidaritet, internacionalizëm

СРЕЩУ НАЦИОНАЛИЗМА И КАПИТАЛИЗМА

Балканска координация, съпротива,
солидарност, интернационализъм

Διεθνιστές/τριες από τα Βαλκάνια
Интернационалисти от Балканите

Интернационалисти од Балканот
Internacionalistë nga Ballkani

Αναρχικοί, αυτόνομοι, αντιεξουσιαστές, κλειστροκαλλί, κομμουνιστές/τριες - Анархисти, автономисти, антиавторитарни, нибартри-ни комунисти - Anarhist, autonom, anti-autoritar, komunist libertar - Анархисти, автономисти, антиавторитарни, сподобарски комунисти

364 μέρες

Η ανακίνηση του Μακεδονικού ζητήματος ήταν αναμενόμενο ότι θα αποτελέσει πρώτης τάξεως ευκαιρία για την έκφραση των πιο μισαλλόδοξων, ρατσιστικών, ανοιχτά εθνικιστικών και φασιστικών αφηγήσεων με ναζιστική «πρωτοπορία» και στρατό-εκκλησιαστική οπισθοφυλακή. Ακόμη όμως και μέσα σε αυτή τη συγκυρία η χαβούζα του Λευκού Πύργου δεν μπόρεσε να αναπτύξει την εγκληματική της δράση -ακόμη και στη συντηρητική πόλη της Θεσσαλονίκης- παραπάνω από τις 3 ώρες που κράτησε ο θίσος της Κυριακής. Αυτό αποτράπηκε από την θαρραλέα πρωτοβουλία ενός και μόνο πολιτικού χώρου: των Αναρχικών. Για άλλη μια φορά φάνηκε ποιος είναι ο πραγματικός εσωτερικός εκθρόνος του κράτους, του κεφαλαίου, των παρακρατικών συμμοριών και των ναζί. Η Αριστερά ή κυβερνούσε τις δυνάμεις των μπάτσων που προωθούσαν τους ναζί στις επιθέσεις ενάντια στις καταλήψεις ή έβγαζε εθνικιστικές κορόνες συνύπαρξης

με τον φασιστικό εσμό του Λευκού Πύργου (ΛΑΕ) ή απλά εξατμίστηκε για να μην προκαλέσει (ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΝΑΡ κ.λπ). Η ακινησία της πήρε χαρακτηριστικά νεκρικής ακαμψίας. Τόσο η μικροφωνική της 18ης Γενάρη όσο και η μηχανοκίνητη διαδήλωση της 20ης Γενάρη, 24 ώρες πριν τη εθνικιστική/φασιστική μάζωξη καθώς επίσης και οι αντιφασιστικές παρεμβάσεις και περιπολίες στους δρόμους της Θεσσαλονίκης όλη τη βδομάδα από ομάδες αναρχικών, διασφάλισαν ότι η πόλη θα παραμείνει ασφαλής για τους αγωνιστές και τους αντιφασίστες, ενώ ταυτόχρονα οι παρεμβάσεις κατάφεραν να σπιάσουν δημόσια την ενιαία εθνικιστική αφήγηση. Κανείς μας δεν έσκυψε το κεφάλι μπροστά στο κτήνος.

Ο Λευκός Πύργος

«Ανεξάρτητα από τι μπορεί να νομίζουν οι ίδιοι για τον εαυτό τους, (όσοι πάνε στον Λευκό Πύργο) αυτή η συγκέντρωση θα αποτελέσει τον λαγό για τον φασίστα δρομέα. Ο «αγνός πατριωτισμός» που επικαλούνται κάποιοι δεν είναι παρά η μεγάλη αυλή του εθνικισμού και του φασισμού». (από την ανακοίνωση του «Μαύρο & Κόκκινο» για το Μακεδονικό)

Όσο κι αν πανηγυρίζουν οι φασίστες για την «παλλαϊκή συμμετοχή» στο συλλαλητήριο της Κυριακής, η αλήθεια είναι ότι ήταν λίγοι. Όχι γιατί έλειπε ο όγκος από τη συγκέντρωση του Λευκού Πύργου, αλλά γιατί σε σχέση με το τι ζητά ο εθνικισμός και ο φασισμός και τη δεδομένη ιδεολογική και πραγματική στήριξη των πυλώνων του ελληνικού κράτους, εξακολουθούν να είναι λίγοι. Η «επιτυχία» του εθνικισμού κρύβεται στην απλή αυτή ερώτηση: «θα θέλατε μέσα σε μια κατάσταση όπου το κράτος, όλες οι κυβερνήσεις, τα αφεντικά και οι ισχυροί σας έχουν ξεφτιλίσει, ταπεινώσει και φτωχοποιήσει να νοιώσετε έστω και για λίγες ώρες, έστω στα φέματα, δυνατοί -χωρίς να χρειαστεί να τα βάλετε με τους ισχυρούς, χωρίς να πληρώσετε το κόστος της φυλάκισης, του ξυλοδαρμού, του εκβιασμού και της τρομοκρατίας- καλλιεργώντας την αίσθηση ότι μπορείτε να εκβιάσετε να μισείτε και να καταπιέζετε κάποιους άλλους ακόμη πιο φτωχούς κι απελπισμένους ανθρώπους που ζουν από την άλλη πλευρά των συνόρων;» Ενώ η ελληνική κοινωνία γαλουχείται από την Εκκλησία χιλιάδες χρόνια να μισεί, από το Κράτος εκατοντάδες χρόνια να υπακούει, από τα ΜΜΕ όπου δεκάδες χρόνια υποστηρίζουν τους ισχυρούς τα «εθνικά σχέδια» και τις εθνικιστικές συμμορίες, την πατριαρχία, η οποία από πάντα ξεφτιλίζει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και την Αστυνομία από ίδρυσης της ανα τους αιώνες να υποθάλπει, να καλύπτει, να οπλίζει και να προστατεύει τα θρασυδείλα τάγματά σας, φασίστες, ήσασταν και πάλι πολύ λίγοι. Την παρακρατική δράση σας η Θεσσαλονίκη την γνωρίζει πολύ καλά, μα ακόμη κι οι νεκροί της στέκονται φωτεινά οδοφράγματα στις άθλιες συναθροίσεις σας.

Όσο γι' αυτούς που έσπευσαν να παρασταθούν στο πλάι των ναζί, απλά έκαναν πλάτη, υποστήριξαν εκ των πραγμάτων τη φασιστική εμπροσθοφυλακή που χρησιμοποίησε τη συγκέντρωση ως ορμητήριο για τις εγκληματικές της κινήσεις υπό τη γενική εποπτεία ασφαλώς και την υποστήριξη του κράτους,

της κυβέρνησης και της Αστυνομίας. Ο στρατηγός Φράγκος χρησιμοποίησε από εξέδρας το πλήθος ως χρήσιμους ηλίθιους για να στήσει την καριέρα του, ο Άνθιμος και τα κοπρόσκυλα της εκκλησίας τους λιβάνιζαν από άμβωνος για να γεμίζουν ακόμη περισσότερο την τεράστια κοιλιά τους και οι ναζί αναγνώριζαν στη μάζα αυτή τους Γερμανούς πολίτες του Γ' Ράικ που πειστικά θα κάναν τους ανήξερους μπροστά στα κρεματόρια που θα στήνανε. Το πλυντήριο των νεοναζί δούλεψε στη μεγαλύτερη ένταση. Έτσι φτάσαμε οι ναζί εγκληματίες της Χρυσής Αυγής να παρελαύνουν στον Λευκό Πύργο και να χειροκροτούνται από τους «πατριώτες».

Από την άλλη, όπως έχουμε γράψει και στο παρελθόν, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ αντικειμενικά θα ισχυροποιήσει τη φασιστική δεξιά, αφενός για μικροπολιτικούς σκοπούς κι έπειτα επειδή θα επιχειρήσει να επιδοθεί σε μια συντριπτική καταστολή των κινημάτων πανομοιότυπη ή και χειρότερη με την αντίστοιχη των προηγούμενων χρόνων, για να μπορέσει να κρατηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο στην εξουσία. Η πολιτική τους είναι εγκληματική. Κι αυτός ο σχεδιασμός περνάει μέσα από τα απόνερα του «Μακεδονικού».

Οι φασιστικές επιθέσεις και η συγκέντρωση της Καμάρας

«Ο φασισμός είναι ο μόνος που ξέρει τι ζητάει από αυτή τη συνάθροιση. Να οργανώσει νέους ανθρώπους στις γραμμές του μίσους να τους παρώσει με τις μισαλλόδοξες ρατσιστικές ηλιθιότητες του και να τους ξαμολώσει ενάντια στους φτωχούς, τους αδύναμους, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, τους αλλόδοξους, τους αγωνιστές τους αντιφασίστες και τους αναρχικούς.»

(από την ανακοίνωση του «Μαύρο & Κόκκινο» για το Μακεδονικό)

Συνέχεια της απόφασης για παρουσία όλη τη βδομάδα στην πόλη ήταν και η απόφαση της παρουσίας αντιεθνικιστικής συγκέντρωσης την Κυριακή στην Καμάρα. Η συγκέντρωση αυτή ήταν μια από τις σημαντικότερες παρακαταθήκες στην ιστορία του αναρχικού κινήματος τα τελευταία χρόνια. Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό. Πέρα από τη δημόσια και άφοβη αποτύπωση της θέσης ότι οι αναρχικοί παραμένουν -ακόμη και μόνοι κάτω από τις πιο δύσκολες περιστάσεις- απέναντι στο φασιστικό κτήνος και την κρατική τρομοκρατία, δεν υποστέλλονται τις σημαίες και δεν εξαφανίζονται από τους δρόμους, όταν παρελαύνουν οι λύκοι του παρακράτους αγκαλιά με τα σκυλιά των ένστολων δολοφόνων, η Καμάρα αποτέλεσε το προκεχωρημένο φυλάκιο μας, ώστε να μην παραδοθεί το σύνολο της πόλης στις φασιστικές συμμορίες που συνεπικουρούνταν από τα αστυνομικά σώματα καταστολής, προφυλάσσοντας ταυτόχρονα όλες τις δομές του άνω κέντρου της

πόλης. Επίσης για να μην δημιουργούνται παρανοήσεις, η Καμάρα και η περιφρούρησή της δεν θα έπεφτε όσες φασιστικές συμμορίες κι αν επιχειρούσαν επίθεση. Οι αγωνιστές που συγκρότησαν την περιφρούρηση ξέρουν πολύ καλά ότι το όνομα μας έχει σημασία και είναι ένα όνομα που δεν έχει κατασκευαστεί στο παρασκευαστήριο των εθνικών μύθων, της ξεκούραστης μαγκιάς, των ΝΑΤΟϊκών σχεδιασμών, των κρατικών βασανιστηρίων κι εκκαθαρίσεων, των κομματικών ελιγμών και θέσεων, αλλά μέσα στους διωγμούς, τις φυλακές, τον αγώνα, την αλληλεγγύη, την ισότητα και το όνειρο ενός άλλου κόσμου, γι αυτό είναι η ψυχή μας, υπερασπιζόμαστε την ΑΝΑΡΧΙΑ, ως τελευταίο φυλάκιο, κι αυτό με απλά λόγια σήμαινε ότι ή οι φασίστες θα οπισθοχωρούσαν ή θα έπρεπε να μιλάμε με όρους αρίθμησης των θυμάτων. Άλλος δρόμος δεν υπήρχε.

Δίπλα μας σε αυτή τη συγκέντρωση για την οποία μόνο περηφάνια μπορούμε να νοιώθουμε ήταν και οι σύντροφοι από τη Libertatia που πλήρωσε σε αυτή τη φάση το μεγαλύτερο τίμημα σε αυτόν τον αγώνα ενάντια στον φασισμό. Αυτός ο αγώνας δεν έχει πάψει ποτέ και η διαδρομή του είναι δυστυχώς γεμάτη με αίμα, δολοφονημένους ανθρώπους, στρατόπεδα συγκέντρωσης, πολέμους, βία, θαλάμους εξόντωσης, διαλυμένες κοινωνίες και ανυπολόγιστες υλικές ζημιές. Σε αυτή την τεράστια σειρά έρχεται να προστεθεί και το κτήριο της κατάληψης Libertatia. Το πρόβλημα με τον εθνικισμό είναι ότι για να κατανοηθεί η εγκληματική του φύση πρέπει διαρκώς να αποτυπώνονται τα αποτελέσματα της εγκληματικής του δράσης.

Η Libertatia δεν πυρπολήθηκε λόγω κάποιας ανευθυνότητας κάποιας αδράνειας ή αδιαφορίας. Ακριβώς το αντίθετο, οι σύντροφοι επέδειξαν το μεγαλύτερο αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ιστορία των αγώνων ενάντια στον φασισμό, ανέλαβαν μια ευθύνη πολύ μεγάλη να μην εγκαταλείψουν την πόλη, έκαναν πολιτική πράξη το σχήμα «ο φασισμός πρώτα έρχεται για μένα, αλλά στο τέλος έρχεται για όλους». Όποιος παίρνει τέτοιες αποφάσεις δεν χάνεται, δεν νικιέται από το χτύπημα ενός κτηρίου. Όποιος από την άλλη δεν μπορεί να καταλάβει αυτή την απλή πραγματικότητα καλύτερα θα ήταν να σιωπήσει, γιατί δεν πρέπει με κανέναν τρόπο σήμερα που θα πρέπει να δοθούν οι ισχυρότερες και πειστικότερες απαντήσεις, να αφήσουμε τη χυδαιότητα να διαχυθεί στο σώμα του κινήματος.

Η κατάληψη δέχτηκε δύο επιθέσεις μια από το σώμα της συγκέντρωσης που διοργάνωσαν ο κύκλος Ιδεόπολις και οι συν αυτός φασίστες (Ιερός Λόχος, ΑΜΕ, C18 κ.λπ.) οι οποίοι αποπειράθηκαν να πυρπολήσουν την κατάληψη και μια δεύτερη από ένα σώμα με παρόμοια σύνθεση από κοινού με ένα κομμάτι φασιστών οπαδών του ΠΑΟΚ. Είναι οι ίδιοι 70 που έκαναν ότι ανεβαίνουν στην Καμάρα. Η ύπαρξη ενός οργανωμένου πυρήνα οπαδών του ΠΑΟΚ που ταυτίζεται και δρα από κοινού με τους νεοναζί εγκληματίες είναι ένα φαινόμενο που καταξεφτιλίζει την κοινωνική

ιστορία του σωματείου, της Τούμπας που για δεκάδες χρόνια αποτέλεσε την πραγματική πατρίδα των κατατρεγμένων και το λαϊκό αγωνιστικό πνεύμα των ανθρώπων που στήριζαν ιστορικά τον σύλλογο.

Κράτος – παρακράτος: απόλυτη ταύτιση

Η Αστυνομία επέβλεπε και τις 3 επιθέσεις που σημειώθηκαν, μια στον Ε.Κ.Χ. Σχολείο (αποκρούστηκε από την περιφρούρηση) και 2 στην Libertatia. Κάλυψε απόλυτα τους δράστες, δεν σημειώθηκε ούτε μια προσαγωγή ενώ πυρπολήθηκε ολόκληρο κτήριο. Κι αν κάποιος απολύτως αφελής πιστεύει ότι αυτό δεν συνιστά ένα ενιαίο σχέδιο κράτους – κυβέρνησης – παρακρατικών έρχεται η πραγματικότητα να τον διαψεύσει. Την επόμενη μέρα στο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στη libertatia η ΕΛ.ΑΣ. βρίσκει τις δυνάμεις που χρειάζονται για να προστατέψει των σύνδεσμο «Μακεδόνες» ενώ η πορεία δεν είχε καν

πρόθεση να πάει εκεί. Χρησιμοποιείται απλά ως δικαιολογία, ώστε τα ΜΑΤ να απαγορεύσουν στην πορεία να περάσει από κεντρικούς δρόμους της Ανατολικής Θεσσαλονίκης. Παρατάσσουν κλούβες και διμοιρίες, οι οποίες επιτίθενται με αφορμή μια αψιμαχία με λύσσα στη διαδήλωση συλλαμβάνοντας 5 άτομα. Το ίδιο βράδυ οι μπάτσοι σε απόλυτη συνέργεια με την εισαγγελία αναβαθμίζουν το κατηγορητήριο για να επιβάλουν την ειρωνική κατηγορία του εμπρησμού (κακούργημα) στους συλληφθέντες της πορείας που κατήγγειλε τον εμπρησμό ενός ολόκληρου κτηρίου. Η συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια με εντολή της εντεταλμένης εισαγγελίας δεν επιτράπηκε καν να μπει μέσα στην αίθουσα. Οι πέντε κρατούνται μέχρι την Παρασκευή ώστε να αποφασιστεί μέχρι και το ενδεχόμενο προφυλάκισής τους. Οι καταστάσεις είναι πιο εύγλωττες από ποτέ. Το σχέδιο της κυβέρνησης είναι να χτυπήσει το κοινωνικό κίνημα και να θέσει σε κατάσταση διαρκούς εξαίρεσης

τους αναρχικούς αγωνιστές, ενώ ταυτόχρονα τρομοκρατεί τον κόσμο ώστε να αδειάσουν οι δρόμοι. Πατί μπορεί το φασιστο-συλλαλητήριο να έληξε, αλλά ο αγώνας μας για κοινωνική επανάσταση δεν λήγει ποτέ. Σε αυτόν τον αγώνα θα έχουμε σύμμαχο τους 2,500 χιλιάδες διαδηλωτές της Δευτέρας και όσους ακόμη ανταποκρίθουν στα καλέσματα τις επόμενες μέρες ώστε να μπει ανάχωμα στον εθνικιστικό παροξυσμό, τη φασιστική απειλή και την κρατική τρομοκρατία καθώς επίσης και να αναδειχθεί η έμπρακτη αλληλεγγύη στη Libertatia.

**ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ
ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ
ΑΥΤΑΡΧΙΚΟΤΗΤΑ & ΒΙΑ
ΝΑ ΑΦΕΘΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ & ΝΑ
ΑΘΩΩΘΟΥΝ ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ
ΠΟΡΕΙΑΣ**

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό
Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο»

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΕ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΛΛΗΡΗΜΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, 12.00Μ. ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΝΑ ΥΦΩΣΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ

Την Κυριακή 4 Φεβρουαρίου διοργανώνεται στην Αθήνα συγκέντρωση στην πλατεία Συντάγματος από δυνάμεις που επιχειρούν να επιβάλουν κοινωνικά την εθνικιστική πολιτική ατζέντα του κράτους με βάση το «μακεδονικό», σε συνέχεια αντίστοιχης συγκέντρωσης στη Θεσσαλονίκη. Δυνάμεις που συμπεριλαμβάνουν από συλλόγους, κομματικούς μηχανισμούς της Νέας Δημοκρατίας και των συγκυβερνώντων με το ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, εκκλησιαστικές οργανώσεις, μέχρι τη ναζιστική οργάνωση της Χρυσής Αυγής και που εγκολπώνουν φασιστικές ομάδες κρούσης στις τάξεις τους, σε μία κίνηση που αντικειμενικά λειτουργεί ως ιμάντας διάχυσης της μισαλλοδοξίας και ως πόλος συσπείρωσης και κινητοποίησης αντιδραστικών αντανάκλαστικών.

Οι οξυμένοι διακρατικοί ανταγωνισμοί και οι νατοϊκοί σχεδιασμοί δεν προοιωνίζουν τίποτα άλλο παρά πολεμικές συγκρούσεις και ακραίες συνθήκες εξαθλίωσης για τους λαούς της περιοχής. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο κατατίθενται συγκεντρώσεις, οι οποίες «προετοιμάζουν» και προεικονίζουν τη ζοφερή προοπτική των εμπόλεμων κοινωνιών όπου οι πληβείοι θα πρέπει να ταυτίζονται ιδεολογικά με τις κρατικές πολεμικές μηχανές. Απέναντι στις κρατικές μυθολογίες και τις εθνικιστικές αφηγήσεις που στόχο έχουν να χωρίζουν τους ταξικά και κοινωνικά καταπιεσμένους αυτού του κόσμου, αντιτάσσουμε τον κοινό αγώνα ενάντια στον πόλεμο, στην εξαθλίωση και στην

εκμετάλλευση τους από τις κυρίαρχες τοπικές και υπερεθνικές ελίτ.

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση καλούμε σε συσπείρωση των κοινωνικών-ταξικών αντιφασιστικών δυνάμεων ώστε να θέσουν φραγμούς στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Σε αντιφασιστική επαγρύπνηση και υπεράσπιση των χώρων αγώνα, που βρίσκονται στο στόχαστρο των κρατικών δυνάμεων και των παρακρατικών συμμοριών. Σε διεθνιστική-αντιφασιστική συγκέντρωση ώστε να τεθεί στο κεντρικό πολιτικό πεδίο το αναρχικό πρόταγμα, η αλληλεγγύη των λαών απέναντι στους κοινούς τους δυνάστες. Για να εκφράσουμε στους δρόμους την οργή μας απέναντι στην εμπρηστική επίθεση από φασιστοειδή που συνόδευσαν διμοιρίες των ΜΑΤ, στην κατάληψη Libertatia, την επίθεση στο ΕΚΧ σχολείο και την αντιφασιστική συγκέντρωση και την αποφασιστικότητα απέναντι στην κρατική καταστολή που χτύπησε τη μαζική αντιφασιστική διαδήλωση αλληλεγγύης στη Libertatia τη Δευτέρα. Για να υπερασπιστούμε το κέντρο της Αθήνας ενάντια στην προσπάθεια να παρελάσουν σε αυτό ανεμίδοστα, τα φασιστικά-παρακρατικά τάγματα εφόδου.

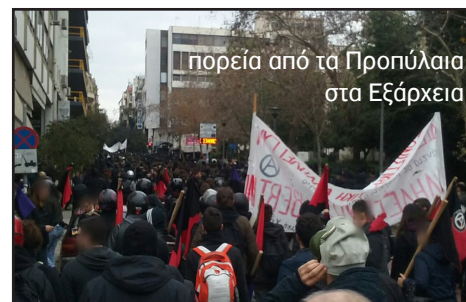
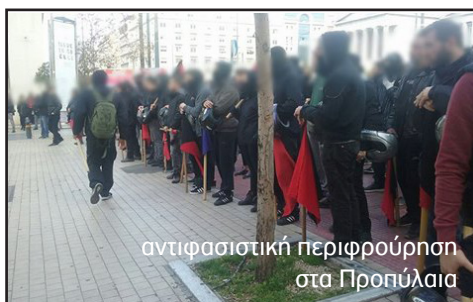
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ

**ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΦΟΔΟΥ**

ΠΙΣΩ ΦΑΣΙΣΤΕΣ-ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικότητων

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ:
 "In Defense of Stonewall, τα ήθη και η ζωή
 των ετών της ανεξαρτησίας σου."
 ΚΑΙ
ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ
PRIDE

Την Άνδρα την 1944 από την αντανάκλαση (τοποθεσία) οι οργανώσεις
 ηρώων και η ανεξαρτησία της αμερικανικής ιστορίας. Ονομασία της
 γαλβανισμένης πλάκας από οξυγόνο και οξυγόνο. Η οξυγόνο της οξυγόνου,
 η οξυγόνο της οξυγόνου και η οξυγόνο της οξυγόνου.

ΤΡΙΤΗ 16/1, ΣΤΙΣ 19:30
ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΔΙΕΚΡΙΜΕΝΟ ΧΩΡΟ
ΕΝΙ ΤΑ ΠΡΩΩ (ΠΑΤΡΙΩΣ 87)

Πολιτική καταγγελία για τα γεγονότα στη Νομική, στις 15 Δεκέμβρη

Στις 15 Δεκέμβρη, 15-20 άτομα, εισέβαλαν σε κτίριο της Νομικής, όπου έκανε πάρτυ μια φοιτητική θεατρική ομάδα, κρατώντας κρόνη, ρόπαλα, πυροσβεστήρες και φωνάζοντας “κομμούνια θα πεθάνετε”. Αποτέλεσμα αυτής της επίθεσης 4 φοιτητές στο νοσοκομείο, κλοπή του ταμείου και προσωπικών αντικειμένων των φοιτητών. Ενώ είναι τόσο το θράσος τους, που μετά καυχόντουσαν για την κανιβαλική τους δράση, καθώς ένας εξ αυτών έδειχνε το ματωμένο κρόνος του και υπερηφανευόταν για το αίμα κομμουνιστών, που είχε πάνω του.

Το παραπάνω δεν αποτελεί μεμονωμένο γεγονός. Δυστυχώς τα παραδείγματα πλέον είναι πολλά. Να πούμε για τα ψειρίσματα στα φοιτητικά πάρτυ; Για την επίθεση κατά αριστερών φοιτητών με τη χρήση αναβαθμισμένων μέσων στη Παιδαγωγική σχολή στις φοιτητικές εκλογές και το μαχαίρωμα στο φύλακα, την επίθεση σε συντρόφους/ισσες στη κατάληψη Μηχανουργείου;

Τώρα όμως είναι ακόμα πιο επιτακτικό μεγαλύτερο εύρος πολιτικών συλλογικοτήτων και συνελεύσεων να πάρουν θέση για όλα αυτά. Να καταγγείλουν αμετάκλητα και να σταθούν απέναντι σε αυτές τις λογικές και πρακτικές που όντας άστοχες, άχρηστες και εχθρικές προς την αγωνιστική κουλτούρα, παρασιτούν και γιγα-

ντώνονται ανάμεσά μας. Οι αντικοινωνικές και εξουσιαστικές πράξεις πρέπει να απομονωθούν.

Εμείς σαν συνέλευση διεξάγουμε όλο αυτό το διάστημα ένα επίμονο αγώνα, ενάντια στο κράτος, τις μαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Καταφέραμε μετά από μικρές και μεγάλες μάχες, να αντιπαρεσθούμε με τις ναρκομαφίες, να περιορίσουμε σε μεγάλο βαθμό τη σήψη και να διατηρήσουμε ζωντανό το πολιτικό χαρακτήρα των Εξαρχείων. Υπήρξε ένα χρονικό διάστημα ύφεσης του ναρκεμπορίου καθώς και των περιστατικών κοινωνικού κανιβαλισμού. Παράλληλα έγινε μια προσπάθεια ανάδειξης στη περιοχή διαφόρων μορφών κοινωνικής αυτοοργάνωσης (ημέρες ταξικής αλληλεγγύης, πολιτικό περίπτερο, παιδική χαρά) και των αξιών της αλληλοβοήθειας και της ισότιμης συνύπαρξης πολλών και διαφορετικών κοινωνικών υποκειμένων.

Με επιμονή και υπομονή θα συνεχίσουμε να πολεμάμε πολιτικά και δραστηρικά αυτά τα φαινόμενα και να αγωνιζόμαστε για τα Εξάρχεια της ταξικής αλληλεγγύης, της μαχητικής αντίστασης και της κοινωνικής αυτοοργάνωσης. Ο αγώνας ενάντια στο κράτος, τις μαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό συνεχίζεται.

Συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων

Ανακοίνωση για την επίθεση στον αναρχικό πολιτικό κρατούμενο Ν. Μαζιώτη

Σε σχέση με την καταγγελλόμενη, από τον ίδιο, επίθεση στον Νίκο Μαζιώτη από μια δεκάδα άσχετων και άγνωστων προς αυτόν ποινικών συγκαταρούμενων του, αμέσως μετά την επιστροφή του στη φυλακή από το νοσοκομείο όπου βρισκόταν κάνοντας απεργία πείνας, θεωρούμε ότι κάθε σιωπή, εξαιτίας είτε αμνηχανίας είτε επιφυλακτικότητας οποιουδήποτε συντρόφου μπροστά στην βαρύτητα των όσων καταγγέλλονται, μπορεί να συμβάλει σε ακόμα χειρότερες εξελίξεις μέσα στη φυλακή σε βάρος του ίδιου ή άλλων συντρόφων.

Γι' αυτό, και μολοντί θα προτιμούσαμε μια συνολικότερη τοποθέτηση από μέρους μας για τα καταγγελλόμενα και τις ευθύνες που έχει ο καθένας για το πως έφθασαν τα πράγματα μέχρι αυτού του σημείου, η οποία όμως απαιτεί χρόνο που αυτή τη στιγμή δεν έχουμε, θέλουμε άμεσα και απερίφραστα να καταδικάσουμε την πρωτοφανή επίθεση που υπέστη ένας πολιτικός κρατούμενος μέσα στο κελί του από ποινικούς κρατούμενους σε θέση ενεργούμενων, όπως την εξηγεί ο ίδιος, τη στιγμή ακριβώς που έσπασε με τον αγώνα του το καθεστώς απομόνωσης που του έχει επιβληθεί.

Η αντιμετώπιση από το κράτος των πολιτικών κρατούμενων, όπως ο Ν. Μαζιώτης, είναι ήδη εξοντωτική και δεν μπορεί αυτή η αντιμετώπιση να συμπληρώνεται από μια εξοντωτική μεταχείριση από μέρους άλλων κρατούμενων, ποινικών ή πολιτικών επίσης.

Να προσθέσουμε επίσης ότι ο χαρακτηρισμός της πολιτικής καταγγελίας του Ν. Μαζιώτη για την επίθεση που δέχτηκε ως ρουφιανιάς, είναι παντελώς ανεπίτρεπτος, μια ρετσινιά, αστείος και τραγικός ταυτόχρονα όταν απευθύνεται στο πρόσωπο του συγκεκριμένου αγωνιστή.

Οι ευθύνες για όλους όσους ενέχονται σε αυτή την επίθεση, η οποία οδήγησε τον Ν. Μαζιώτη στο νοσοκομείο χτυπημένο και μαχαίρωμένο, και αύριο ενδεχομένως και πάλι στην απομόνωση, είναι μεγάλες και προσιωμίζονται τα χειρότερα. Θέλουμε ωστόσο να υπενθυμίσουμε και να προειδοποιήσουμε την παρούσα κυβέρνηση ότι την απόλυτη ευθύνη για τη ζωή και την ακεραιότητα του Ν. Μαζιώτη ως αιχμάλωτο του κράτους και των μηχανισμών του στη φυλακή, την φέρει η ίδια και θα λογοδοτήσει γι' αυτήν στο αναρχικό και το ευρύτερο κοινωνικό-ταξικό κίνημα.

Αναρχική συλλογικότητα “Κύκλος της Φωτιάς” -μέλος της Α.Π.Ο.

Απέναντι στις ναρκομαφίες, την
κρατική καταστολή και τον κοινωνικό
κανιβαλισμό...

συνεχής αγώνας για τη Εξάρχεια της
κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της ταξικής
αλληλεγγύης και της μαχητικής αντίστασης

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΜΑΦΙΕΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

Στα Εξάρχεια, οι ναρκομαφίες με την κάλυψη της αστυνομίας επιχειρούν να μετατρέψουν την περιοχή σε πιάτσα ναρκωτικών και να επιβάλλουν στη γειτονιά και στους δρόμους το «νόμο του ισχυρού» και το φόβο.

Το τελευταίο διάστημα, και ενώ έχει αναπτυχθεί ένας μακροχρόνιος αγώνας για το ξεριζωμό τους, έχουν προεί σε πλήθος επιθέσεων με ξυλοδαρμούς και ένοπλες απειλές σε θαμώνες, κατοίκους και αγωνιστές στους δρόμους γύρω από τη ναρκοπιάτσα που έχουν στήσει στις οδούς Μεσοποταμίας και Μάνης - λίγα μέτρα δίπλα από το σημείο που βομβοφονήθηκε από μπάτσους ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος - στακαπώνοντας τους αναρχικούς, τους καταλήπτες και συνοπτικά τον κόσμο του αγώνα ώστε να εδραιώσουν την κυριαρχία τους στην περιοχή.

Απέναντι στις μαφίες, την κρατική καταστολή και τον κοινωνικό κανιβαλισμό
**Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΕΤΑΙ
ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ, ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ, ΕΞΑΡΧΕΙΑ / ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΝΗΣ, 6:00

αναρχικές συλλογικότητες, σύντροφοι/ισσες,
αγωνιστές/τριες από ταξικά και κοινωνικά εχθρικά

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

« Το όνομά μου είναι Αχεντ Ταμίμι, είμαι 16 ετών, Παλαιστίνια. Με έχουν απαγάγει οι Ισραηλινές αρχές από τις 19 Δεκεμβρίου, εισβάλλοντας στο σπίτι μου, χτυπώντας τη μητέρα και τα αδέρφια μου γιατί από παιδί αγωνίζομαι ενάντια στην στρατιωτική κατοχή.»

« Το όνομά μου είναι Ιμπραχίμ Αμπού Τουράγια, και με εκτέλεσε ένας ελεύθερος σκοπευτής του Ισραηλινού στρατού στις 15 Δεκεμβρίου, γιατί αν και έχασα τα πόδια μου σε επίθεσή τους προ δεκαετίας, δεν έχασα ποτέ του κουράγιο να διαδηλώνω ακόμα και με το αναπηρικό μου καροτσάκι.»

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ!

Στις αρχές Δεκεμβρίου ο πρόεδρος των Η.Π.Α. ανακηρύσσει την Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα του Ισραηλινού κράτους, δηλώνοντας ταυτόχρονα πως το Ισραήλ είναι μία από τις πιο «επιτυχημένες δημοκρατίες στον κόσμο». Η ανατολική Ιερουσαλήμ τελεί υπό Ισραηλινή στρατιωτική κατοχή έπειτα από τον «πόλεμο των 6 ημερών» το 1967 και η διακήρυξη του προέδρου των Η.Π.Α. αποτελεί καταφανή πρόκληση η οποία επιχειρεί να ακυρώσει την αναγνώριση της Ανατολικής Ιερουσαλήμ ως κατεχόμενου εδάφους καθώς και να επικυρώσει την εδώ και δεκαετίες έμπρακτη αμφισβήτηση του «διεθνούς χαρακτήρα» της πόλης από το κράτος του Ισραήλ.

Είναι συνέχεια ενός σχεδίου που πρακτικά αποσκοπεί στην εκδίωξη των Παλαιστινίων από μία περιοχή με τεράστιο συμβολικό εκτόπισμα για τους ίδιους -όπως και για τους λαούς όλης της περιοχής. Αυτό το σχέδιο εφαρμόζεται σε διάρκεια μέσω της αφειδούς χρηματοδότησης από την πλευρά του Ισραηλινού κράτους εποίκισμών και εξαγοράς μεγάλων εκτάσεων στην ανατολική πλευρά της πόλης, την ίδια στιγμή που θέτει διαρκή εμπόδια στους Παλαιστίνιους μέσω της επιβολής ενός καθεστώτος διαμονής «υπό αίρεση» για ανθρώπους που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν εκεί όπως οι πρόγονοί τους. Ένα σύγχρονο Απαρτχάιντ που έχει επιβάλει μία από τις «πιο επιτυχημένες δημοκρατίες στον κόσμο», ένα κράτος που αποτελεί πρότυπο στρατιωτικοποίησης και επιβολής, μια μηχανή θανάτου που επιτίθεται στους Παλαιστίνιους εδώ και δεκαετίες προκειμένου να τους καθυποτάξει ώστε να αποδεχθούν την στρατιωτική κατοχή στην οποία αντιστέκονται με τεράστια αυταπάλη.

Το εμπόργκο στη Γάζα και το τείχος που έχει χτιστεί περιμετρικά της που οδηγούν σε τεράστιες ελλείψεις σε τρόφιμα και φάρμακα, η απαγόρευση στις μετακινήσεις και τα στρατιωτικά φυλάκια ελέγχου, το ξεχέρσωμα χωραφιών, το γκρέμισμα σπιτιών, οι συλλήψεις παιδιών, οι θρόδες φυλακίσεις, οι δολοφονίες από ελεύθερους σκοπευτές, οι βομβαρδισμοί, δεν είναι εικόνες από την μελλοντική δυστοπία που επιφυλάσσει ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός, η αποχαλινωμένη δικτατορία του κράτους και του κεφαλαίου. Είναι η πραγματικότητα που επιβάλλει ήδη στην Παλαιστίνη, όπου η διακυβέρνηση μέσω της κανονικοποίησης του τρόμου αρθρώνεται μεθοδικά και σταθερά σε βάρος εκατομμυρίων ανθρώπων. Κι από αυτή τη σκοπιά το Ισραηλινό κράτος αποτελεί πραγματικά ένα κράτος-υπόδειγμα για τις δυτικές δημοκρατίες, μια πρωτοπορία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, καθώς εφαρμόζει γενικευμένα στο έδαφός του συνθήκες ελέγχου

και καταπίεσης που εμπεριέχονται στην κατευθυντήρια κίνηση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Ταυτόχρονα, σε ό,τι αφορά τις γεωστρατηγικές επιδιώξεις του δυτικού μπλοκ εξουσίας του οποίου κινητήρια δύναμη είναι το κράτος των Η.Π.Α., το Ισραηλινό κράτος αποτελεί έναν σταθερό σύμμαχο στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Μια περιοχή την οποία προκειμένου να ελέγχει προχωρά σε αποσάθρωση της κοινωνικής ζωής, πρωτοδοτώντας θεοκρατικές δικτατορίες όπως αυτή της Σαουδικής Αραβίας, δημιουργώντας φεουδαλικές ζώνες επιρροής, επιβάλλοντας το δίκαιο του επεκτατικού πολέμου. Η ανακήρυξη της Ιερουσαλήμ σε πρωτεύουσα του Ισραήλ είναι ένα μήνυμα με πολλούς αποδέκτες. Προς το Τουρκικό κράτος του οποίου οι επεκτατικές διαθέσεις και η επιδίωξη του για αναβάθμιση της ισχύος του στην περιφέρεια της Ανατολικής Μεσογείου περνάει μέσα από κινήσεις «υψηλού ρίσκου», που λειτουργούν ως απρόβλεπτος παράγοντας. Προς το κράτος του Ιράν -παραδοσιακό αντίπαλο του Ισραηλινού κράτους στην περιοχή- το οποίο βρίσκεται σε διαρκή οικονομική ανάπτυξη έπειτα από την άρση των κυρώσεων το 2015, κυρώσεις τις οποίες ο νέος πρόεδρος των Η.Π.Α. υπαινίσσεται ότι μπορεί να επαναφέρει. Είναι επίσης ένα μήνυμα ισχύος προς το σύνολο της διεθνούς «κοινότητας», την αρένα των κρατών και των διακρατικών μπλοκ εξουσίας, καθώς η «αναγνώριση» αποτελεί προφανή παραβίαση των αποφάσεων του Ο.Η.Ε για την στρατιωτική κατοχή της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Παραβίαση στην οποία δεν προβαίνει κάποιο κράτος-παρίας αλλά για ακόμα μία φορά η ηγετιδα δύναμη του παγκόσμιου εξουσιαστικού συστήματος, διακηρύσσοντας εμφαντικά πως στον κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού, υπάρχει ένα και μόνο «δίκαιο». Αυτό του ισχυρού που δια της βίας επιβάλλεται στους αδύναμους.

Σε αυτή την εξουσιαστική αρένα, ο λαός της Παλαιστίνης είναι μία εκκρεμότητα που πρέπει να διευθετηθεί, ένας πληθυσμός που αγωνίζεται για να μπορεί απλώς να υπάρχει. Κι ο ισραηλινός λαός είναι αξία χρήσης, μια κοινωνία που πρέπει να βρίσκεται αιωνίως σε πόλεμο και να στρατιωτικοποιείται ταυτιζόμενη με το κράτος. Οι αιώνες συνύπαρξης διαφορετικών εθνικών και θρησκευτικών ομάδων στην περιοχή πρέπει να σβήσουν μέσα σε ένα πόλεμο αλληλοεξόντωσης, όπου αδιαμφισβήτητα τον ρόλο του ισχυρού που επιβάλλεται με κάθε μέσο, τον έχει το κράτος του Ισραήλ.

Η αντίσταση του λαού της Παλαιστίνης στη στρατιωτική κατοχή, είναι ένα διαρκές αγκάθι στους διαχρονικούς σχεδιασμούς των παγκόσμιων εξουσιαστών. Οι φτωχοί και αποκλεισμένοι από τα στοιχεία Παλαιστίνιοι παρά τις εξοντωτικές πολιτικές που ασκούνται σε βάρος τους δεν παραδίδονται, μάχονται για την ελευθερία και την αξιοπρέπεια τους. Αυτά τα στοιχεία του αγώνα τους θέλουμε να αναδείξουμε ως αναρχικοί, τη δυνατότητα του κατακτημένου να αντεπιτίθεται στον πανίσχυρο κατακτητή, την ικανότητα του φτωχού και του αποκλεισμένου να ξεγείρεται κάτω κι από τις πιο βάρβαρες συνθήκες. Η διεθνής αλληλεγγύη θέλουμε να δημιουργήσει ρήγματα στο εσωτερικό των επιτιθέμενων κυρίαρχων φέρνοντας στο προσκήνιο τη δική μας ιστορία, την ιστορία των αγώνων των από τα κάτω που κόντρα σε όλους τους καιρούς, δημιουργούν τη ζώσα πραγματικότητα της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, αποτελώντας το μόνο πραγματικό ανάχωμα στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΑΧΕΝΤ ΤΑΜΙΜΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ: ΣΑΒΒΑΤΟ 20/1,
18:00 ΣΥΝΤΑΓΜΑ**

Αναρχικές Συλλογικότητες «Ομικρον72» και «Κύκλος της Φωτιάς»
– μέλη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Κοινή ανακοίνωση των οργανώσεων που συμμετέχουν στη Διεθνή Αναρχικών Ομοσπονδιών (I.F.A)

ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ SANTIAGO MALDONADO ΠΟΥ ΑΠΗΧΘΗ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΓΕΝΤΙΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η πολυεθνική εταιρεία Benetton, που μέσα από τις διαφημίσεις της επιχειρεί να παρουσιάσει ένα δήθεν αντιρατσιστικό προφίλ, στην πραγματικότητα αγοράζει μεγάλες εκτάσεις γης στην Αργεντινή που στην πλειονότητά τους ανήκουν στους ιθαγενείς Mapuche, εκτάσεις που με τη βία έχει σφετεριστεί το κράτος της Αργεντινής-και της Χιλής- από τους ιθαγενείς λαούς. Οι αγωνιζόμενοι Mapuche και όσοι επίσης αγωνιστές στέκονται αλληλεγγύοι στον αγώνα τους στοχοποιούνται από το αργεντινικό κράτος χαρακτηριζόμενοι ως «τρομοκράτες»- στο πλαίσιο του κατασταλτικού «σχεδίου RAM» εκπονημένο από το υπουργείο εθνικής ασφάλειας- με σκοπό την κοινωνική τους απομόνωση και την καταστολή των αντιστάσεών τους. Τον περασμένο Αύγουστο η αστυνομία της Αργεντινής απήγαγε και δολοφόνησε τον αναρχικό Santiago Maldonado, ενώ τον Νοέμβριο δολοφόνησε τον σύντροφο Rafael Nahuel.

Την 1η Αυγούστου στην επαρχία Chubut, στην αργεντινική Παταγονία, μία κοινότητα της φυλής Mapuche μαζί με αλληλέγγυους απέκλεισε έναν δρόμο στην περιοχή όπου βρίσκεται η έδρα του ομίλου Benetton, διαμαρτυρόμενοι για την υπαρπαγή της γης τους από τη συγκεκριμένη εταιρεία. Οι δυνάμεις της χωροφυλακής επιτέθηκαν πυροβολώντας και κυνηγώντας τους συγκεντρωμένους που προσπάθησαν να αμυνθούν όπως μπορούσαν. Κατά τη διάρκεια της κατασταλτικής επιχείρησης- σύμφωνα και με πολλούς αυτόπτες- συνελήφθη από τη χωροφυλακή ο αναρχικός Santiago Maldonado, τον οποίο επιβίβασαν με τη βία σε ένα λευκό βαν και ουσιαστικά τον απήγαγαν αφού από εκείνη τη στιγμή και μετά ο Santiago δεν επικοινωνήσε ξανά με κανέναν. Το πτώμα του βρέθηκε- δυόμιση μήνες μετά- στις 18 Οκτωβρίου σε ένα ποτάμι της Παταγονίας, σε μια βάρβαρη υπενθύμιση των 30.000 «εξαφανισμένων» την περίοδο της χούντας, ένα αξέχαστο σημάδι στην ιστορία της Αργεντινής που διατηρείται στη συλλογική μνήμη κατά τρόπο παρόμοιο με τα ναζιστικά εγκλήματα.

Το διάστημα της απαγωγής του συντρόφου αναπτύχθηκε μια μεγάλη κινητοποίηση για την επιστροφή του Santiago με συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις και συγκρούσεις σε πολλές πόλεις της Αργεντινής. Ενώ, παράλληλα το κράτος, οι μπάτσοι και τα ΜΜΕ επιδόθηκαν σε μια εκστρατεία συκοφάντησης των αγωνιζόμενων ιθαγενικών κοινοτήτων και των αναρχικών αγωνιστών, αποποιήθηκαν κάθε ευθύνη για την απαγωγή του συντρόφου εστιάζοντας την προπαγάνδα τους είτε σε θεωρίες συνωμοσίας γύρω από την εξαφάνιση είτε στην απειλή που συνιστούν για το κράτος ως «εσωτερικός εχθρός» όσοι στέκονται απέναντι στα σχέδια των αφεντικών και ειδικότερα οι αναρχικοί.

Οι ιθαγενείς της φυλής Mapuche- στη Χιλή και στην Αργεντινή- αγωνίζονται για την υπεράσπιση των κοινοτήτων τους, της κουλτούρας και της γης τους από τη λεηλασία και την καταστροφή που επιφέρει η εκμετάλλευσή της από μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες στις

οποίες παραχωρείται από το κράτος, το οποίο την έχει αποσπάσει από τους ιθαγενικούς λαούς με μια σειρά πολέμων και γενοκτονιών ήδη από την εποχή της «κατάκτησης» της αμερικανικής ηπείρου. Στον αγώνα τους έχουν αντιμετωπίσει πολλές φορές τις διώξεις, τις φυλακίσεις και τη βία των κατασταλτικών μηχανισμών όσο και των παρακρατικών συμμοριών που λειτουργούν για λογαριασμό των αφεντικών και από τις δύο πλευρές των Άνδεων. Στην Chubut, ένα μεγάλο μέρος των Mapuche διεκδικεί τη γη που βρίσκεται στην ιδιοκτησία του Ομίλου Benetton, ο οποίος εγκαταστάθηκε στην περιοχή από το 1990 και διαθέτει συνολικά περισσότερα από 900.000 εκτάρια σε ολόκληρη τη χώρα, εκ των οποίων το ένα τρίτο βρίσκεται στην Chubut. Ο οποίος εγκαταστάθηκε στην περιοχή από το 1990 και διαθέτει συνολικά περισσότερα από 900.000 εκτάρια σε ολόκληρη τη χώρα, εκ των οποίων το ένα τρίτο βρίσκεται στην Chubut.

Ο Santiago δολοφονήθηκε γιατί ως αναρχικός επέλεξε να σταθεί και να αγωνιστεί μαζί με τους ιθαγενικούς λαούς, επέλεξε να βρίσκεται στο πλευρό των καταπιεσμένων και των εκμεταλλεζόμενων και απέναντι στους βασανιστές και δολοφόνους των δυνάμεων καταστολής, στα ληστρικά και αντικοινωνικά σχέδια του κράτους και των οικονομικών ελίτ.

Ο Rafael Nahuel, ένας νεαρός σύντροφος από την περιοχή των Mapuche, ήταν μέλος της συλλογικής «Al Margen» και είχε πάρει μέρος σε πολλές δράσεις για την υπεράσπιση των ιθαγενών Mapuche και της γης τους. Στις 25 Νοεμβρίου 2017, την ημέρα της κηδείας του Santiago, η αργεντινική αστυνομία πραγματοποίησε μια επιχείρηση σε μια περιοχή των Mapuche με σκοπό τη βίαιη απομάκρυνση ιθαγενών από τη γη τους. Οι μπάτσοι επιτέθηκαν στους συγκεντρωμένους τόσο με πλαστικές σφαίρες όσο και με πραγματικά πυρά με αποτέλεσμα τη δολοφονία του συντρόφου Rafael.

Οι σύντροφοι Santiago Maldonado και Rafael Nahuel θα είναι παρόντες στους αγώνες που ξεσπούν σε κάθε γωνιά της γης όπως είναι όλοι οι αγωνιστές που έδωσαν τη ζωή τους για έναν κόσμο ελεύθερο και δίκαιο χωρίς ανισότητες, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση...

Διεθνιστική Αλληλεγγύη

**-στους συντρόφους μας στην Αργεντινή που δέχονται την καταστολή του αργεντινικού κράτους και αντιστέκονται
-στους Ινδιάνους Μαπούτσε και σε όλους τους ιθαγενικούς λαούς που υπερασπίζονται τη γη τους ενάντια στην υπαρπαγή της από τους σύγχρονους κονκισταδόρες της Benetton.**

Διεθνής των Αναρχικών Ομοσπονδιών (International of Anarchist Federations / IFA-IAF)

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Παρεμβάσεις της Α.Π.Ο. στο πλαίσιο της εβδομάδας δράσεων αλληλεγγύης στους Ινδιάνους Μαπούτσε, ενάντια στις κατασταλτικές επιθέσεις του Αργεντινικού κράτους (29/1-5/2)

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΝΑ ΣΑΡΩΣΕΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

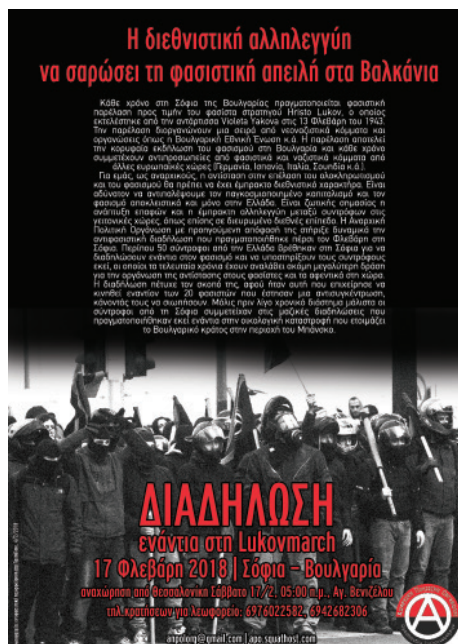
Πολιτικό κάλεσμα στη διαδήλωση ενάντια στη Lukonmarch - 17 Φλεβάρη 2018 | Σόφια – Βουλγαρία

Σε πλανητικό επίπεδο η κρατική και καπιταλιστική μηχανή επιχειρεί την ολοένα και μεγαλύτερη όξυνση των ανισοτήτων, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Με στόχο την αύξηση της ισχύος και του ελέγχου, ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός δεν διστάζει να διαμορφώνει πολεμικές συρράξεις στην περιφέρεια ενώ συνεχίζει την επέλαση εναντίον των πληθειακών στρωμάτων στη Δύση. Μέσα σε αυτή τη δίνη της καλλιεργούμενης ανασφάλειας, βρίσκουν το έδαφος ανάπτυξης οι ρατσιστικές και μισαλλόδοξες αφηγήσεις των φασιστικών ομαδοποιήσεων, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συνολικής κίνησης του εξουσιαστικού μπλοκ.

Στην Αμερική, οι φασίστες δολοφονούν ανοικτά στο Σάρλοτσαϊλ για να τρομοκρατήσουν το αντιφασιστικό κίνημα, ενώ η αστυνομία εκτελεί στους δρόμους έγχρωμους. Στη Γαλλία η σοσιαλδημοκρατική διαχείριση μονιμοποιεί την κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης με τις ειδικές δυνάμεις του Στρατού και της Αστυνομίας στις πλατείες ενώ ταυτόχρονα επιβάλλει νέες αντιεργατικές και αντικοινωνικές πολιτικές αναδιάρθρωσης. Οι πιο ακραίες δεξιές κυβερνήσεις της Ουγγαρίας, της Τσεχίας και των Βαλτικών χωρών αυστηροποιούν σε εθνικό επίπεδο το ρατσιστικό δόγμα της Ευρώπης-Φρούριο εκδιώκοντας πρόσφυγες και μετανάστες. Στην Αυστρία οι φασίστες μπήκαν στην κυβέρνηση. Στη Βουλγαρία μια νέα δεξιά κυβέρνηση έχει δώσει θέσεις σε ακροδεξιούς, ανακινώντας εθνικιστικές διαμάχες και παγιώνοντας την αντιμεταναστευτική της πολιτική, ενώ στην Τουρκία το μόνιμο καθεστώς Εκτάκτου Ανάγκης στο εσωτερικό της χώρας ολοκληρώνεται με την εισβολή στα εδάφη της Δημοκρατικής Ομοσπονδίας της Βόρειας Συρίας.

Στην Ελλάδα, με την ανακίνηση του Μακεδονικού, σύμφωνα με τις προσαγές του ΝΑΤΟ, ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται ως ο αποτελεσματικότερος διακινητής των επιδιώξεων της αστικής τάξης και των διεθνών οργανισμών ενώ ταυτόχρονα ένα διευρυμένο κοινό συσπειρώνεται γύρω από τον εθνικισμό. Το σύνολο του πολιτικού συστήματος χτίζει πάνω στον προωθούμενο εθνικισμό το κατάλληλο προφίλ που θα επιτρέψει στους εκφραστές του εξουσιαστικού τόξου, να πρωταγωνιστήσουν το επόμενο διάστημα.

Η προώθηση του εθνικισμού και του ρατσισμού, η επίθεση σε αναρχικούς, απεργούς και αγωνιστές/στριες εντείνουν την εκμετάλλευση και την καταπίεση, υποβοηθώντας αντικειμενικά και άμεσα στην ανά-

πτυξη και ενδυνάμωση των φασιστικών και νέο-ναζιστικών ομαδοποιήσεων.

Παντού στον κόσμο ο ρόλος των φασιστών παραμένει ο ίδιος: να κάνουν τη βρώμικη δουλειά για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ισχυρών, να καλλιεργούν το μίσος για τους φτωχούς των άλλων περιοχών, να αποπροσανατολίζουν και να προετοιμάζουν τους πληθείους για ένα νέο μαζικό σφαγείο σε κάποια πολεμική σύγκρουση στο μέλλον.

Κάθε χρόνο στη Σόφια της Βουλγαρίας πραγματοποιείται φασιστική παρέλαση προς τιμήν του φασίστα στρατηγού Hristo Lukon, ο οποίος εκτελέστηκε από την αντάρτισσα Violeta Yakova στις 13 Φλεβάρη του 1943. Την παρέλαση διοργανώνουν μια σειρά από νεοναζιστικά κόμματα και οργανώσεις όπως η Βουλγαρική Εθνική Ένωση κ.ά. Η παρέλαση αποτελεί την κορυφαία εκδήλωση του φασισμού στη Βουλγαρία και κάθε χρόνο συμμετέχουν αντιπροσωπείες από φασιστικά και ναζιστικά κόμματα από άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Γερμανία, Ισπανία, Ιταλία, Σουηδία κ.ά.).

Για εμάς, ως αναρχικούς, η αντίσταση στην επέλαση του ολοκληρωτισμού και του φασισμού θα πρέπει να έχει έμπρακτο διεθνιστικό χαρακτήρα. Είναι αδύνατον να αντιπαλέψουμε τον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό και τον φασισμό αποκλειστικά και μόνο στην Ελλάδα. Είναι ζωτικής σημασίας η ανάπτυξη επαφών και η έμπρακτη αλληλεγγύη μεταξύ συντρόφων στις γειτονικές χώρες, όπως επίσης σε διευρυμένο διεθνές επίπεδο. Η Αναρχική Πολιτική

Οργάνωση με προηγούμενη απόφασή της στήριξε δυναμικά την αντιφασιστική διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε πέρσι τον Φλεβάρη στη Σόφια. Περίπου 50 σύντροφοι από την Ελλάδα βρέθηκαν στη Σόφια για να διαδηλώσουν ενάντια στον φασισμό και να υποστηρίξουν τους συντρόφους εκεί, οι οποίοι τα τελευταία χρόνια επιχειρούν να χτίσουν αναχώματα στη διαρκή προώθηση του φασισμού, να δημιουργήσουν δομές και μέτωπα αντίστασης στην επίθεση κράτους, φασιστών και μαφιών. Η διαδήλωση πέτυχε τον σκοπό της, αφού κατάφερε να συσπειρώσει και να κατεβάσει στο δρόμο αρκετό κόσμο, να γίνει ένα ορατό σημείο αντίστασης στη διάχυση του φασιστικού μίσους. Με δυναμική και αποφασιστικότητα επιχείρησε να κινηθεί εναντίον των 20 φασιστών που είχαν στήσει αντισυγκέντρωση, αναγκάζοντάς τους να σιωπήσουν και να προστατευτούν από τις δυνάμεις καταστολής. Το επόμενο διάστημα μάλιστα στη Σόφια, ανοίχτηκε ένας κοινωνικός χώρος δίνοντας έτσι μεγαλύτερη δυναμική στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Πρόσφατα, οι σύντροφοι συμμετείχαν και στις μαζικές διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν εκεί ενάντια στην οικολογική καταστροφή που ετοιμάζει το Βουλγαρικό κράτος στην περιοχή του Μπάνσκο.

Το κοινωνικό κίνημα στη Βουλγαρία αφού ουσιαστικά διαλύθηκε πλήρως κάτω από την κρατική μπότα του σοσιαλισμού βρέθηκε από την πρώτη στιγμή αντιμέτωπο με τις εθνικιστικές και φασιστικές γκροούπες που ανασυντάθηκαν μετά την κατάρρευση του 1991. Σήμερα είναι ζωτικής σημασίας η υποστήριξη στο αντιφασιστικό κίνημα της Βουλγαρίας, ώστε να μπορέσει να αντισταθεί στη φασιστική απειλή, ώστε να ανθίσουν οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, ενάντια στις εθνικιστικές κορώνες και τις καπιταλιστικές προσαγές. Γι' αυτόν τον λόγο η ΑΠΟ καλεί και φέτος ομάδες και άτομα να ανταποκριθούν στο κάλεσμα για συμμετοχή στη διαδήλωση της 17ης Φλεβάρη στη Σόφια της Βουλγαρίας.

Για την ενδυνάμωση των κοινών διεθνιστικών αγώνων. Για τα Βαλκάνια της ισότητας, της αλληλεγγύης και του αλληλοσεβασμού. Για την Κοινωνική Επανάσταση, τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό και την Αναρχία.

Αναχώρηση από Θεσσαλονίκη: Σάββατο 17/2, 05:00 π.μ., Αγ.Βενιζέλου

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ | ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ΑΡΑΞΟ ΜΕ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ

“Η γενικευμένη κρίση του κόσμου του κράτους και των αφεντικών οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ένα δρόμο, αν δεν συγκροτηθεί ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα κι αντιστάσεων. Στις εμπόλεμες κοινωνίες, στην γενίκευση και την όξυνση των γεωπολιτικών ανταγωνισμών και των πολεμικών επιχειρήσεων έως τα όρια ενός μεγάλου πολέμου και στην μονιμοποίηση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης ως σιδηρένιου πλέγματος ελέγχου και καταστολής κάθε πτυχής της κοινωνικής δραστηριότητας”.

“Πόλεμος και φασισμός, αυτή είναι η «απάντηση» του συστήματος στην συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.”

Αποσπάσματα από τη διακήρυξη του 2ου συνεδρίου της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Η πρόσφατη επίσκεψη του Έλληνα πρωθυπουργού στις ΗΠΑ επισφράγισε με τον χαρακτηριστικότερο τρόπο την ανανεωμένη αμυντική συμφωνία Ελλάδας-ΗΠΑ που υπογράφηκε στις 29 Αυγούστου 2017. Εκτός της δέσμευσης της ελληνικής κυβέρνησης για την αναβάθμιση των αεροσκαφών F-16 αξίας 2 δις ευρώ, επιβεβαιώθηκαν οι πληροφορίες σχετικά με την αναβάθμιση της ΝΑΤΟικής βάσης της Σούδας και του ρόλου της στην ευρύτερη περιοχή, όπως και η μεταφορά “ειδικών όπλων” (στην πολεμική ορολογία) -πυρηνικών όπλων επί της ουσίας- στη βάση του Αράξου. Ήδη, εδώ και μερικούς μήνες έχουν αρχίσει οι προετοιμασίες για την αναβάθμιση της συγκεκριμένης βάσης με την ενίσχυση της συρματοφραξης και με εργασίες στο εσωτερικό της. Πρόσφατα, μάλιστα, διέρρευσε απόρρητο έγγραφο-επιστολή από τη σύνοδο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες προς το ελληνικό Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το οποίο καθορίζει τις λεπτομέρειες για προετοιμασία της βάσης του Αράξου ώστε να υποδεχθεί πυρηνικά όπλα, ενώ αεροφωτογραφίες από τη βάση που δημοσιεύθηκαν στα ΜΜΕ το τελευταίο διάστημα, επιβεβαιώνουν τη σχετική προετοιμασία.

Η βάση του Αράξου έχει εδώ και 50 χρόνια αποτελέσει χώρο σποραδικής εναπόθεσης πυρηνικών όπλων των ΗΠΑ, ενώ η ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Ελλάδας (αεροπορικές βάσεις Αράξου, Ανδραβίδας και Ακτίου, λιμάνια Πάτρας και Ηγουμενιτσας) έχουν χρησιμοποιηθεί ως ορμητήριο

των αμερικανοΝΑΤΟικών στρατευμάτων για τις πολεμικές επιχειρήσεις τους στην περιοχή των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής. Τα πυρηνικά όπλα απομακρύνθηκαν τελικά το 2001, ύστερα από μακροχρόνιους αγώνες του αντιπολεμικού κινήματος, με μυστική επιχείρηση του ΝΑΤΟ, αρχικά προς την Ιταλία και στη συνέχεια προς άγνωστη κατεύθυνση. Σήμερα, συζητείται έντονα η επαναφορά των πυρηνικών βομβών B61 στον Άραξο, οι οποίες βρίσκονται στο Ιντσιρλίκ της Τουρκίας. Άλλωστε, η βάση βρίσκεται, σύμφωνα με το ΝΑΤΟικό σχεδιασμό, πάντα σε ετοιμότητα για να υποδεχτεί αεροσκάφη που φορτώνουν τέτοιες βόμβες, ενώ κατά καιρούς πραγματοποιούνται ασκήσεις δοκιμαστικής λειτουργίας των υπόγειων πυρηνικών αποθηκών της.

Επιπλέον, στη συνάντηση Τσίπρα-Τράμπ συζητήθηκε η επέκταση της συμφωνίας για τη χρήση της βάσης της Σούδας, καθώς και η πιθανότητα δημιουργίας νέας βάσης στην νότια Κρήτη. Η επίσημη ατζέντα αυτής της συνάντησης (αντίστοιχη με αυτή της επίσκεψης Ομπάμα στην Αθήνα ένα χρόνο πριν) προσδιορίζει τις πραγματικές προεκτάσεις της στο πεδίο της εξουσιαστικής διαχείρισης, επιβολής και ανταγωνισμού: γεωπολιτικοί συσχετισμοί, προσφυγικό, οικονομία, ενέργεια.

Οι κλυδωνισμοί στις σχέσεις ΗΠΑ και Τουρκίας ύστερα από την πρόσφατη στροφή της τουρκικής κυβέρνησης Ερντογάν προς τη Ρωσία και το Ιράν σε μια σειρά από τομείς, έχουν οδηγήσει στην αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού παράγοντα στην ευρύτερη περιοχή. Αυτό γίνεται φανερό από τη σχεδιαζόμενη μεταφορά πολεμικού εξοπλισμού από τη βάση του Ιντσιρλίκ στην Τουρκία προς τη βάση της Σούδας στην Κρήτη αλλά και μέσα από την ανάληψη ενεργούς πρωτοβουλίας της Ελλάδας στις περιφερειακές εξελίξεις και την αναβαθμισμένη συνεργασία που προωθεί με μια σειρά γειτονικών χωρών. Απόδειξη αυτού είναι και οι τριμερείς (Ελλάδα – Κύπρος – Ισραήλ, Ελλάδα – Κύπρος – Αίγυπτος) και τετραμερείς (Ελλάδα – Σερβία – Βουλγαρία – Ρουμανία) διασκέψεις και οι κοινές στρατιωτικές ασκήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως σε παγκόσμιο επίπεδο τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά επιχειρούν μία, άνευ όρων, ανηλεή επίθεση εναντίον των λαών και των περιοχών της καπιταλιστικής περιφέρειας που περιλαμβάνει πολεμικές επιχειρήσεις, επιβολή δικτατορικών-θεοκρατικών καθεστώτων και ανατροπή άλλων, υποκίνηση εμφύλιων

συγκρούσεων, καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, οικονομική αφαίμαξη ολόκληρων πληθυσμών, περιβαλλοντική καταστροφή ολόκληρων περιοχών και φυσικά τεράστιο αριθμό ανθρώπινων απωλειών. Μία συνθήκη που διαμορφώνει απέραντους «κρανίου τόπους» έτοιμους να λεηλατηθούν και να «ανασυγκροτηθούν» με γνώμονα τον έλεγχο πληθυσμών και περιοχών, την αύξηση των κερδών και τη διεύρυνση των οικονομικών δραστηριοτήτων των παγκόσμιων οικονομικών ελίτ αλλά και την αναδιάταξη των συσχετισμών γεωπολιτικής ισχύος στα πλαίσια των διακρατικών ανταγωνισμών, μεταξύ παγκόσμιων, περιφερειακών και τοπικών δυνάμεων.

Η αναβάθμιση των στρατιωτικών βάσεων (στην Ελλάδα και αλλού) καθώς και η αναβάθμιση του ρόλου της Frontex και του ΝΑΤΟ είναι μέρος της προετοιμασίας για τη γενίκευση του πολέμου που έχει κηρύξει η κυριαρχία, αρχικά στο πεδίο όπου εκφράζονται κυριότερα σήμερα οι ανταγωνισμοί των ισχυρότερων μπλοκ εξουσίας, δηλαδή στη Μέση Ανατολή και τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, καθώς η ζοφερή προοπτική μίας παγκόσμιας σύρραξης επανέρχεται στο προσκήνιο και στους σχεδιασμούς των στρατιωτικο-πολιτικών επιτελείων.

Σε αυτό το πλαίσιο, το κράτος των Η.Π.Α. αποτελεί την ηγέτιδα δύναμη του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας έχοντας πρωτοστατήσει στην εκστρατεία εγκαθίδρυσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού διεθνώς. Στην ίδια κατεύθυνση, το ισχυρό “αμυντικό” μπλοκ του οποίου ηγεμονεύουν οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, – με ιδεολογικό όχημα τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας»- επιχείρησε την εξάπλωση της δύναμης του και την επέκταση του “ζωτικού του χώρου” βάζοντας διαρκώς «φωτιά σε πυριτιδαποθήκες» με χαρακτηριστικότερα παραδείγματα τους δύο πολέμους στο Ιράκ, τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία και το Αφγανιστάν αλλά και τη δημιουργία του κράτους του σύγχρονου απαρτχάιντ στο Ισραήλ.

Οι πολεμικές επιχειρήσεις στην καπιταλιστική περιφέρεια, καθώς και η εμβάθυνση του ελέγχου και της καταστολής στο εσωτερικό των δυτικών κοινωνιών, η όξυνση της λεηλασίας της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας και η καταστροφή του φυσικού κόσμου είναι αποτέλεσμα των διαχρονικών επιδιώξεων -και των ανεπίλυτων αντιφάσεων που συνεπάγονται- του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος.

Σε αυτή την επιχείρηση αποικιοποίησης κάθε πτυχής της κοινωνικής ζωής από την εξουσιαστική βαρβαρότητα, το αμερικανικό κράτος πρωτοστατεί εδώ και δεκαετίες έχοντας κεντρικό ρόλο στην ενδυνάμωση των παγκόσμιων διαδικασιών αναδιάρθρωσης του κρατικού-καπιταλιστικού κόσμου, μέσω της δημιουργίας και της αναβάθμισης υπερεθνικών εξουσιαστικών μηχανισμών, λειτουργώντας ως «πρότυπο» κατασταλτικό εργαστήριο. Οι «αντι»τρομοκρατικές σταυροφορίες που έχουν προκαλέσει χιλιά-

δες θανάτους και μαζικό ξεριζωμό μεγάλων πληθυσμών, οι αθρόες δολοφονίες μαύρων Αμερικανών, η θεσμική θωράκιση του καθεστώτος μέσω ειδικών νόμων, φυλακών και στρατιωτικοποιημένων σωμάτων καταστολής, είναι αρθρώσεις του γενικευμένου πολέμου που έχει κηρύξει το αμερικανικό κράτος τόσο εντός της επικράτειάς του όσο και διεθνώς ως πρωτοπόρο τμήμα της παγκόσμιας κυριαρχίας, η οποία απαντάει στην γενίκευση της κρίσης μέσω της επίθεσης της στους φτωχούς και τους απόκληρους.

Μια επίθεση που διεξάγεται με αυξανόμενη ένταση από την πλευρά των διεθνών πολιτικο-οικονομικών ελίτ, αναπόσπαστο μέρος των οποίων είναι και το ελληνικό κράτος. Κοινή βάση αυτής της ανισομερούς συμμαχίας είναι η διατήρηση της εξουσιαστικής οργάνωσης των κοινωνιών, η όληση των συνθηκών της σύγχρονης σκλαβιάς, η απονέυρωση και η καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, καθώς και η διατήρηση της πρωτοκαθεδρίας του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας και η ενίσχυση της δύναμής του στο πεδίο του διεθνούς γεωπολιτικού ανταγωνισμού. Ο στρατιωτικός, πολιτικός, οικονομικός και πολιτισμικός επεκτατισμός του Δυτικού Εξουσιαστικού Μπλοκ επιχειρεί να αντλεί νομιμοποίηση και συναίνεση από την αθλιότητα που το ίδιο παράγει παγκόσμια: ο πόλεμος, ο ξεριζωμός, η φτώχεια, ο κοινωνικός κανιβαλισμός, είναι ταυτόχρονα παράγωγα του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος και τα φύβητρα απέναντι στις εξαθλιωμένες μάζες. Η ιδεολογική πτυχή αυτού του επεκτατισμού εμπεριέχει την προβολή του κρατικού-καπιταλιστικού κόσμου ως αναπόδραστης πραγματικότητας εντός της οποίας μπορούν να υπάρξουν μόνο αστικοδημοκρατικά ψευτο-διλήμματα διαχείρισης της γενικευμένης εξουσιαστικής σήψης.

Το ελληνικό κράτος, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ είναι σταθερά προσανατολισμένο στις επιδιώξεις της κυρίαρχης πολιτικο-οικονομικής ελίτ της οποίας

αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα. Η σημερινή κυβέρνηση (όπως και όλες οι προηγούμενες) εκπλήρωσε και συνεχίζει να εκπληρώνει την αποστολή της στο ακέραιο, που δεν είναι άλλη από την διαρκή προσπάθεια, στο κομμάτι που της αναλογεί, για την ανεμπόδιστη επιβολή της σύγχρονης δικτατορίας του Κράτους και του Κεφαλαίου, του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού. Αυτή η κοινή επιδίωξη, που ενώνει ακατάλυτα το ελληνικό και το αμερικανικό κράτος, είναι η βάση κάθε εξουσιαστικής συμμαχίας.

Η πλήρης ταύτιση των κατευθύνσεων των διεθνών οικονομικών και πολιτικών ελίτ με τις ντόπιες σκιαγραφεί τη ζοφερή πραγματικότητα των καταπιεσμένων: φτώχεια και εξαθλίωση, διαρκής ευτελισμός της ανθρωπίνης ζωής είτε εκφερόμενος ως βουβός αυτοκτονικός θάνατος στα διαμερίσματα της μπρόντγουεϊ, είτε ως κραυγαλέος πνιγμός στα ανοιχτά του Αιγαίου ή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ανεργία και άμισθη σκλαβιά για τους μεν, μισθωτή σκλαβιά με ωρaria γαλέρας προς πενταροδεκάρες για τους υπόλοιπους.

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα έχουμε χρέος να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας. Να θέσουμε αναχώματα στους σχεδιασμούς των παγκόσμιων κυρίαρχων που υπόσχονται μόνο θάνατο, φτώχεια, πολέμους, προσφυγιά, μιζέρια και εξαθλίωση. Πιάνοντας το νήμα από τις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις παλαιότερων χρόνων και αντλώντας έμπνευση από αυτές, να οικοδομήσουμε ένα ισχυρό διεθνιστικό κίνημα από τα κάτω ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Στην κατεύθυνση της οικοδόμησης αυτού του κινήματος, η αντίσταση στην εγκατάσταση πυρηνικών όπλων στη βάση του Αράξου, όπως και στην ευρύτερη απόπειρα αναβάθμισης του ρόλου του ελληνικού κράτους στο διεθνές πολεμικό σκηνικό θα είναι μια ακόμα σημαντική μάχη που πρέπει να δοθεί.

Αυτή είναι η εποχή που πρέπει να συνδεθούμε πολιτικά με τους συντρόφους και

τους αγωνιζόμενους διεθνώς, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την κοινή επίθεση την οποία δεχόμαστε. Από κοινού όλοι οι εκμεταλλευόμενοι και καταπιεσμένοι αυτού του κόσμου να αντισταθούμε στους δολοφονικούς σχεδιασμούς του κράτους και του κεφαλαίου. Να οικοδομήσουμε ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα και αντιστάσεων ενάντια στον πόλεμο, το φασισμό, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον ρατσισμό, την κρατική και παρακρατική τρομοκρατία.

Απέναντι στην επίθεση του παρρηκμασμένου εξουσιαστικού κόσμου έχουμε να αντιπαραθέσουμε την αλληλεγγύη των κοινών μας αγώνων. Απέναντι στην δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπου η μεγάλη πλειοψηφία εξαθλιώνεται και υποτάσσεται, αντιπαραθέτουμε την ελευθεριακή κοινωνία, που οργανώνεται μέσα από τα ομόσπονδα κοινωνικά συμβούλια "για την Ελευθερία του καθενός και την Ισότητα όλων".

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ,
ΤΑ ΝΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡΕΘΝΙΚΑ
ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"

από τη διαδήλωση ενάντια στην εγκατάσταση πυρηνικών όπλων στην αεροπορική βάση Αράξου

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 3^Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Η 3η συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης/Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων πραγματοποιήθηκε στις 25 και 26 Νοέμβρη στην κατάληψη Mundo Nuevo, στη Θεσσαλονίκη. Κατά τη διάρκεια της πρώτης μέρας, στο πλαίσιο της ανοιχτής συζήτησης γύρω από την πολιτική και κοινωνική συγκυρία, στη συνδιάσκεψη παρευρέθηκαν ως παρατηρητές, εκπρόσωποι της συλλογικότητας για τον ελευθεριακό κομμουνισμό Libertatia από τη Θεσσαλονίκη και της συλλογικότητας Πέλοτο – στο δρόμο για τον κομμουνισμό και την αναρχία από την Ξάνθη, ενώ γραπτό χαιρετισμό απέστειλε η αναρχική συλλογικότητα Κιάτρα από την Άρτα. Επίσης, ολοκληρώθηκε η διαδικασία ένταξης της αναρχικής ομάδας Cumulonimbus από την Κέρκυρα στην Α.Π.Ο.

Στην πρώτη διαδικασία, οι ομάδες-μέλη της ΑΠΟ πραγματοποίησαν πολιτικές τοποθετήσεις

γύρω από μια σειρά ζητημάτων. Ο πόλεμος που διεξάγει η παγκόσμια κυριαρχία, το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης και ο Σύγχρονος Ολοκληρωτισμός ως η συνθήκη εντός της οποίας εκφράζεται η επίθεση του κράτους και των αφεντικών, ο ξεριζωμός τεράστιων εθνοτικών ομάδων ως αποτέλεσμα της φτώχειας και των πολέμων, η αναγκαιότητα διεθνιστικής αντίστασης και αλληλεγγύης στην κατεύθυνση της συγκρότησης της διεθνούς των από τα κάτω, η κρατική-καπιταλιστική επίθεση στην κοινωνία και τη φύση, η επιχείρηση άλωσης εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, η ανάπτυξη των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων της βάσης και οι προοπτικές διασύνδεσης των επιμέρους αγώνων, η όληση της κρατικής καταστολής σε βάρος των χώρων του αγώνα και των αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων ήταν κάποια από τα ζητήματα που απασχόλησαν τις

συλλογικότητες και συνέβαλαν στη διεξαγωγή ενός γόνιμου πολιτικού διαλόγου. Στη συνέχεια, οι διαδικασίες της Συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν με εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικοτήτων της Α.Π.Ο., οι οποίες απολόγισαν τη μέχρι τώρα κίνηση της, τη λειτουργία των οργάνων και των ειδικών θεματικών ομάδων, επανεκτίμησαν το πολιτικό πλαίσιο και έθεσαν τις κατευθύνσεις κίνησης της οργάνωσης για το επόμενο διάστημα και με ορίζοντα το επόμενο Συνέδριο.

Επίσης, συνεχίστηκαν οι διαδικασίες του προσυνεδριακού διαλόγου για την ενίσχυση των θέσεων της οργάνωσης πάνω στα ζητήματα της παιδείας/εκπαίδευσης και της λεηλασίας του φυσικού κόσμου.

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΡΧΙΑ**

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΥ ΤΟΛΜΟΥΝ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΘΑ ΗΤΤΗΘΟΥΝ

Το Afrin ανήκει στους λαούς του Afrin. Οι άνθρωποι που ζουν στο Afrin γεννήθηκαν και πεθαίνουν σε αυτά τα χώματα. Το γεγονός ότι ζουν εκεί δεν αποτελεί κομμάτι κανενός σχεδίου και κανενός προγράμματος. Δε βρίσκονται στο Afrin ως μέρος κάποιας στρατηγικής. Για εκείνους, το Afrin είναι το νερό, το ψωμί, το φαγητό, το παιχνίδι, η ιστορία, ο φίλος, ο σύντροφος, ο εραστής, ο δρόμος, το σπίτι, η γειτονιά τους. Για το κράτος όμως, δεν είναι παρά κομμάτι της στρατηγικής του. Μιας στρατηγικής που δεν ενδιαφέρεται διόλου για το Afrin ή για τους ανθρώπους του.

Η επίθεση στο Afrin είναι μια στρατηγική του Ενεργειακού Πολέμου που έφερε ως αποτέλεσμα τη διάσπαση της Συρίας και θα κάνει το ίδιο και σε άλλα κράτη της ευρύτερης περιοχής. Τα κράτη δημιουργούν την ψευδαίσθηση πως διεξάγουν τους πολέμους αυτούς “για χάρη των πολιτών τους”. Πραγματοποιούν εθνικιστική-συντηρητική προπαγάνδα για να πείσουν τους πολίτες τους σχετικά με την παραπάνω απάτη. Αυτό αποτελεί αναπόφευκτη ανάγκη εξίσου προς το εσωτερικό και προς το εξωτερικό των κρατών. Ενώ είναι αναγκαίο για τη νίκη στις εκλογές στο εσωτερικό, είναι και χρήσιμο για τα διεθνή διαπραγματευτικά τραπέζια. Οι ηγέτες που ακολουθούν μια εντελώς εμπορική διαδικασία, όπως η εξόρυξη, η μεταφορά και η πώληση ενεργειακών πόρων, χρησιμοποιούν όλο το υλικό τους για να αυξήσουν τα κέρδη τους. Σε αυτές τις συζητήσεις, όπου ο αριθμός των τουφεκιών, των δεξαμενών, των αεροσκαφών είναι σημαντικός, ο αριθμός των στρατιωτών είναι ο σημαντικότερος αριθμός. Ένας στρατιώτης δεν διαφέρει από ένα υλικό. Γι’ αυτό, άλλωστε, δημιουργείται η εθνικιστική συντηρητική πλάνη.

Ποιός θα ήθελε να συμμετέχει σε έναν πόλεμο με μόνο στόχο κάποιοι να κερδίσουν περισσότερα; Ποιος θα πολεμήσει για τη βενζίνη, που πωλείται πάντα από κράτη ή εταιρείες, που μια σταγόνα της κοστίζει περισσότερο από το ψωμί;

Ποιος θα συμμετείχε σε έναν πόλεμο, έτσι ώστε να κερδίσουν περισσότερα; Ποιος θα αγωνιστεί για βενζίνη που πωλείται πάντα από κράτη ή εταιρείες παντού, μια σταγόνα από αυτό κοστίζει περισσότερο από το ψωμί; Γιατί εμείς, που ζούμε με το γεγονός ότι

όλες οι τιμές ανεβαίνουν όταν η τιμή ενός λίτρου βενζίνης ανεβαίνει, γιατί εμείς που πάντα χάνουμε πρέπει μια ζωή να αγωνιζόμαστε για εκείνους που πάντα κερδίζουν; Στην πραγματικότητα, κανείς δεν θα πολεμούσε γι’ αυτούς. Το γνωρίζουν καλά το γεγονός αυτό και γι’ αυτό ακριβώς χρειάζονται το συντηρητισμό και τον εθνικισμό.

Τώρα φωνάζουν από εφημερίδες και τηλεοράσεις τα συνθήματα της πλάνης “εθνική, εθνική, εθνική!”. “Εθνική βούληση, εθνική ενότητα”. Δεν μπορούν ποτέ να το πουν ξεκάθαρα: “Δεν σπάμε φράγκο”. “Πολεμήστε, θα σας πουλήσουμε τη βενζίνη, θα σας κάνουμε να την παράγετε, θα σας αναγκάσουμε να την καταναλώσετε και θα σας εκμεταλλευτούμε”. Αυτό είναι το σχέδιο, το πρόγραμμα, η στρατηγική, ο πόλεμος των κρατών. Εμείς, οι λαοί – οι κατ’ ανάγκη πολίτες των κρατών – μπορούμε να αλλάξουμε τα πάντα. Σήμερα, οι άνθρωποι του Afrin ζουν ελεύθερα επειδή έκαναν την αλλαγή. Όπως και στο Kobanê, στη Cizêre, στην Chipas. Και αυτή είναι η κρίσιμη διαφορά μεταξύ του πολέμου του λαού και του πολέμου των κρατών. Στον πόλεμο των κρατών, αυτά επιτίθενται με στόχο το σύστημα να βγαίνει ολοένα κερδισμένο. Ρίχνουν βόμβες με άρματα μάχης και αεροπλάνα. Πληγώνουν, σκοτώνουν, δολοφονούν και θέλουν να κρατούν υποταγμένη κάθε ζωή. Όσο για τον πόλεμο των λαών, εκεί υπάρχει ελευθερία.

Μες στις δυο τελευταίες μέρες, κάθε βόμβα που έπεσε στο Afrin, κάθε σφαίρα, ήταν σφαίρα στο κορμί της ελευθερίας. Το τουρκικό κράτος, που επιθυμεί να αυξήσει το μερίδιο στο δικό του τραπέζι, ξεκίνησε την επίθεση στο Afrin. Πρόκειται για μια στρατηγική που δημιουργείται από τον εθνικισμό και τον συντηρητισμό, που βασίζεται σε αυτή την πλάνη. Δεν είναι παρά μια εκλογική στρατηγική. Είναι μια καθ’ όλα εμπορική στρατηγική. Ο πόλεμος του κράτους είναι μια στρατηγική. Αλλά ο πόλεμος των λαών είναι ελευθερία. Και κανένα κράτος δεν μπορεί να νικήσει τους λαούς που αγωνίζονται για ελευθερία.

Οι λαοί του Afrin θα νικήσουν

Επαναστατική Αναρχική Δράση – DAF (Τουρκία)

Εκδηλώσεις με τη συμμετοχή της ΑΠΟ στην Κωνσταντινούπολη

Το Σάββατο 20 και την Κυριακή 21 Γενάρη σύντροφοι και συντρόφισσες από την Αναρχική Πολιτική Οργάνωση βρέθηκαν στην Τουρκία, προσκεκλημένοι της Αναρχικής Επαναστατικής Δράσης (DAF) να μιλήσουν σε δύο πολιτικές εκδηλώσεις σε δύο χώρους της Κολεκτίβας 26Α στην Κωνσταντινούπολη. Την πρώτη μέρα η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο Kadıköy με συζήτηση για την οργανωτική εμπειρία της ΑΠΟ, το αναρχικό κίνημα στην Ελλάδα, την πολιτική κατάσταση και την αλληλεγγύη στις δύο γεωγραφικές πλευρές της Μεσογείου, ενώ τη δεύτερη μέρα έγινε στο Taksim, όπου σύντροφοι από την ΑΠΟ και την DAF μίλησαν για τις εμπειρίες των αναρχικών εφημερίδων «Γη και Ελευθερία» και «Meydan».

Από τους δρόμους της Ελλάδας εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους αναρχικούς συντρόφους της DAF και στην εφημερίδα Meydan, καθώς και σε όσους αγωνίζονται στην Τουρκία ενάντια στον κρατικό ολοκληρωτισμό, κρατώντας ζωντανό το όραμα για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Διεθνιστική αλληλεγγύη και κοινοί αγώνες ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, τον εθνικισμό, το Κράτος, τον Καπιταλισμό και την Πατριαρχία